

९३
११(B) + (C)
B+C

१३
११(B) + (C)
B+C

ग्रन्थनामः-	“श्रीरामोत्तरतापिनीयोपनिषद्”		
व्याख्यानाम	“आनन्दनिधिः”	Ananda Nidhi	
व्याख्यातृनामः-	“आनन्दवनः”	Ananda Vanah	
विषयः-	अद्वैतवेदानाम्	Advaitam	
Shriram utarata pinigopanishad.			

१०५ , १०५

पू-ता श्रीरामचंद्राय नमः मातृवद्दयावती श्रीरामतापनीयोपनिषत्तन्मध्यमोन्नमाधि
१ कारितारते म्यात्सगुणो निर्गुणोपासनप्रकाशपूर्वोत्तरभागाभ्यां प्रवृत्ते तत्र मे
शधिकाधिकारिभिः सगुणोपासनं येव निर्गुणास्पोषेयत्वात् ये च भिः श्रोके रा
शे सगुणा परतया रामनाम्नो निरुक्तिं कृत्वा षष्ठश्लोके न निर्गुणा परतया निरुक्ति
माह चिन्मय इत्यादिना चिन्मये स्मिन्महाविघ्नो जाते दशरथे हरो रघोः कु
ले खिले रातिराजते यो हि स्थितः १ सरामरुतिलोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः
अत्रायमन्वयः रघोः कुले दशरथविषये चिन्मये स्मिन्महाविघ्नो हरो जाते स
तीति वैशेषिकादिमतैर्निराकृतं अस्मिन् अपस्तम्ब इत्यर्थः अयमहमस्मीति पा

मर

राम
१

माणामप्यनुभावात् ववेष्टीतिविश्वः विश्वव्याप्नोइत्यस्यधातोः कृप्रत्ययांतस्यरूपं
सर्वमूर्तसंयोगित्वं व्यापकत्वं गगनादावपीतितद्यादृश्यं महाविष्मावित्युक्ते तथा
चपरिच्छेदत्रयशून्यत्वं महाविश्वशब्दार्थः आत्मानः सर्वत्र सत्त्वाच्चदेशतः परिच्छेदः
सर्वदेवसत्त्वाच्चकालतः परिच्छेदः तद्व्यतिरेकेण वास्त्वंतराभावान्नवस्तुतः परिच्छेदः
हरेरविद्यातत्कार्यहारिणी जातेभक्तानामनुग्रहार्थं स्वकृतलीलावतारे इत्यर्थः
रामनामनिरुक्तिमाह अखिलं गतिरित्यादिना अत्र रामनामोद्देनिरुक्तिश्च तिमते
एकारातीत्यर्थक शब्दात् महास्थित इत्यर्थक मकारेण योजिते सति रामो भवति अपरा
राजत इत्यर्थक रा शब्दात् महास्थित इत्यर्थक मकारेण योजिते सति रामो भवतीति अत्रे

ता
२

पासरयोजना योहरिः रातिरहाति अखिलं भक्तानामिष्टमही स्थितः सनुत आये
हरिः राजते मही स्थितः सन्मविद्धि लोके पुरामर तीति प्रकटीकृत इति पूर्वेषां संवे
धः अक्षरसाप्पादिरे निरुक्तिद्वयं प्रकारांतरेण रामनाम निरुक्तिमाह राक्षसाद्येन
मरणं याति स्त्रोडकतोऽथवा रामनाम भुवि ख्यातमभिरामेण वा पुनः २ येन हेतु
नाराक्षसाः स्त्रोडकतः स्वस्य शक्ताद्यतिक्रमहेतुभूता राक्षसान्तराणां याति भग
वतामारिता इत्यर्थः राक्षसार्थकरा शब्दान्मरणं यातीत्यर्थके मकारेणो जिते सती
यं निरुक्तिः रामनाम निरुक्तं तरमाह रामनामेति अभिरामेण सुदरेण वपुषा राम
वातस्परामनाम भुवि इत्युपलक्षणं लोकत्रये ख्यातमित्यन्वयः । तथा च पुषारामः २

खंदरइतिरामशब्दार्थः निरुक्तं तस्मात् राक्षसान्मर्त्यरूपेण राहुर्मनसि जंयथा प्रभा
हीनां स्यात्कृत्वा राज्यार्हाणां महीभृतां ३ धर्ममार्गं च रित्रेण ज्ञानमार्गं च नामतः तथा
ध्यानेन वैराग्यमेश्वर्यं यस्मिन् पूजनात् ४ तथारामस्य रामाख्या भुवि स्थाप्य तत्त्वतः ५
राहुर्ग्रहणा काले मनसि जंयं यथा प्रभाहीनं करोति तथा राक्षसानुरावणादीन्मर्त्य
रूपेण प्रभाहीनान् कृत्वा राज्यार्हाणां महीभृतां सूर्यसोमवंशानां राज्ञां च रित्रेण धर्ममा
र्गं नामतः ज्ञानमार्गं ध्यानेन वैराग्यं पूजनाद्वैश्वर्यं रातिदृष्टिभगवानितिकारणात्
अस्य राघवस्य भुविरामाख्या स्यादित्युच्यते राजतेः कर्त्तरि मप्रत्ययश्चाणादिकः अत्र
राकारमकारयोश्चत्वारिंशः राहुर्मनसि जंयथेत्येकः राक्षसान्मर्त्यरूपेण तिद्वितीयः

ता.
३

राप्रभातयाहीनानुइति तृतीयोर्थः रादीनां वितिधातुसूत्रात्तमकारकृत्यः स्मृत इत्य
भिधानाच्च चतुर्थस्य राज्याहोणामहीभृतामिति चरित्रादिना कथं राज्ञां धर्मादि सिद्धि
रिति चेत् उच्यते चरितं नाम महाचारः स च धर्महेतुः श्रीरामस्याचारं दृष्ट्वा राजानोऽपि त
थाचरंति परमात्मपररामनाम्नाऽनवतरतमर्थानुसंधानेन तेषां ज्ञानेन श्रीरामध्यानेन य
रमानं हानुभावात् तेषां विषये श्रोत्रेण वेदस्मवागमोक्तश्रीरामपूजनान्तेषां ऐश्वर्यमिति
प्रकारोत्तरेण रामनामनिरुक्तिमाह अथ तत्त्वत इति तेषामग्निविष्णुशिवादीनां भावस
त्वं तस्माद्राम इत्युच्यते रकारोऽग्निः अ इति विष्णुः मः शिवः एतत्र य रूपत्वेन रकाराकार
मकारदेवतात्मकत्वमस्योक्तं भवति यद्वा उक्तानिरुक्तीरूपं संहरति अथ तत्त्वत इति य राम ३

निरुक्तिप्रकारं निदर्शयति। रमेत इति। चित्रवृत्तिनिरोधो योगः सद्येषामस्तीति योगिनः अस्मिन् रमेते कीदृते इति X ५

स्मादेवं अथ तस्मात्तत्त्वो रागाद्याः स्यादित्यर्थः यद्वा शब्दार्थो द्विविधो वाच्यो लक्ष्यश्चे
ति तत्र वाच्यं परं न रागमनाम निरुक्तिरेव मुक्ता लक्ष्यपरत्वेनाप्याह अथ तत्त्वत इति
अथ पक्षांतरं तत्त्वतः परमार्थतः रमेते योगिनो न ते सत्यानंदे चिदात्मनि इति राग
पदेनासौ परं ब्रह्माभिधीयते इति वक्ष्यमाणप्रकारेणानिरुक्तं रागपदेनेन असौ रा
शरथिः परं ब्रह्म परमात्मैवाभिधीयते इति शब्दपरास्पृष्टं निरुक्तार्थः इष्टार्थसंयोग
जाक्रीडारतिः कीदृशेस्मिन् अनंते त्रिविधपरिच्छेदश्च न्येन ह्यस्य प्रदीपवत्तद्वक्तः
तदतिरिक्तवस्तुनामभावात् ननु ब्रह्म नानंते दृश्यत्वेन विनाशानुमानात् न आका
देशात् परिच्छेदः। सार्वत्रिकत्वात्। नापि विद्यत इव कालतः। सर्वदा सत्त्वात्। नापि स्थूलजलारिबत् X २

श्रुता- शवत्सर्वगतश्च नित्या इति श्रुत्या विना शित्वानुमानस्य बाधित्वात् दृश्यत्वे च
४ ब्रह्मण्यसिद्धे अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ननु ब्रह्मण्यारमणं न पु
रुषार्थः सुखशान्तिदुःखनिवृत्तिव्याभावादित्यत आह आनंदेति यथा ब्रह्म
ण्यनंदरूपत्वात् तस्मिन् अरमणं अनंदावाप्तिरूपतया पुरुषार्थ एवेति भावः न
नु ज्ञानवदानंदोऽप्यात्मगुणः स्यादित्याशङ्क्याह चिदात्मनीति सत्यं ज्ञानमनं
तं ब्रह्मेति श्रुतेः ज्ञानस्यात्मरूपत्वात् तदुक्तानुमाने दृष्टाता सिद्धमिति भावः
ननु किमयं परमात्मा जीवात्मनः सकाशाद्भिन्न इत्याशङ्क्याह आत्मनीति आत्म ४

भूतएव न तज्जीवाद्भिन्न इत्यर्थः ननु संसारित्वा संसारित्वादिविरुद्धधर्मा
क्रांतत्वान्नयोर्मिदः मेवं विंव प्रति विंव वदे क्योपपत्तेः क्वचित्सत्यानंदेति पा
ठः तत्र सत्यमवाध्यमित्यर्थः नन्वेते सत्यादयः शब्दा किमेकमर्थमभिदत्त्ये
कं वा नाद्य एतेषां पर्यापत्वापत्तेः पर्यायत्वेन सह प्रयोगानुपपत्तेः न द्वि
तीयः विकल्पासहत्वात् किंच परस्य रासंवधानेन नकार्या नभिदक्षुः संवद्धा
न्वा जरुद्वा हि वाक्यवदनुपादेयत्वापत्तेः द्वितीयेपि किमेकमेव विशिष्ट
मने केवा नाद्यः अखंडैकरसे ब्रह्मणि वैशिष्ट्याने गीकारात् न द्वितीयः वा

ता.पु ५ कथमेदापत्तेः अत्रोच्यते सत्यादयः शब्दा एकमेवार्थमभिदधते नन्वेवार्थ
त्विपर्यायत्वापत्तेः मैवं सत्यादिपदेषु लक्ष्यार्थस्यैकत्वेऽपि वाच्यार्थानामि
नत्वात् तथाच यथा प्रकृष्टप्रकाशश्चन्द्र इत्यत्र प्रकृष्टप्रकाशपदयोश्चन्द्रस्य
रूपेकार्थलक्ष्ययोरपि यथा प्रकर्षप्रकाशत्वाद्या वाच्यार्थभेदादपर्यायत्व
मैवं प्रकृतेऽपि अर्थः। तस्य गुणावत्वमुपासकानुग्रहार्थमिच्छाह चिन्मयः
स्याद्वितीयस्य निष्कलस्याऽशरीरिणाऽउपासकानां कार्यार्थवत्त्वगोरूपक
त्वेना ७ चिन्मयस्य चिदेकरसस्याद्वितीयस्य सजातीयविजाती ॥ ७॥ राम
५

यस्वगतभेदशून्यस्फनिकलस्यवस्तुतोमायाश्चन्यस्यातएववस्तुतोःशरीरिणो
रामस्यचतुर्भुजादिरूपकल्पना उपासकानांकार्यार्थमित्यन्वयः उपासका
नांसगुणोपासकानांअतःकरणाशुद्धिमुत्पाद्यसगुणाप्राप्तिःलक्षणांयत्का
र्येतरार्थमित्यर्थः यद्वानिष्कामानांसगुणानिष्ठाद्वाराणिर्गुणाप्राप्तिलक्षणां
यत्कार्येतरार्थमित्यर्थः एतद्विरत्ववत्परामयत्वाद्वित्तसंयोगपृथक्कदुषप
न्नं तथाचैजैमिनिःएकस्यतुभयत्वेसंयोगपृथक्कमिति सामान्येनोक्तविशे
षतोदर्शयति रूपस्थानादेवतानांपुस्त्रगास्त्रा दिकल्पना दिवत्वारिषड

ता- षासां दशद्वादशषोडश च अष्टादशामीकथिताहम्माः शंखादिभिर्गुताः सह
संतास्यतासां वर्णवाहनकल्पना ८ रूपं सगुणं ब्रह्मस्वरूपं तत्र स्थानं वि
स्वादिदेवतानां पुंस्त्र्यंगीस्त्रादिकल्पनाशास्त्रप्रसिद्धेति शेषः पुंसां सो विस्वा
दयः स्त्रियो लस्मादयः अंगानि तद्दयादीनि अस्त्राणि चक्रादीनि आदि
पद्मवराणां देवताः कल्पनांतरमपि दर्शयति द्विवत्तारीति आसां देवतानां
द्विवत्तारिषडष्टतया दशद्वादशषोडशाष्टादशहसंताः शंखादिभिर्गुक्ता
अमीहम्माः शास्त्रविद्धिः कथिता इत्यत्रयः एव चागुधोपेतहसकल्पनेय

राम
६

मेका अथ द्वितीयतृतीयकल्पनामाह तथातासामितितथातेन प्रकारेणातासांव
र्णीवाहनकल्पनातृतीयतर्थाः एवंशुक्लादिवर्णकल्पनाद्वितीया गरुडादिवा
हनकल्पनातृतीयेतर्थाः चतुर्थपंचमकल्पनामाह शक्तिसेनाकल्पनाचव्रह्मणो
र्वहिपंचधा कल्पितस्यशरीरस्यतस्यसेनादिकल्पना १० शक्तिसेनादिकल्पना
चशास्त्रविद्भिः कथितेतर्थाः एवंविमलादिशक्तिकल्पनाचतुर्थी विष्वक्सेन
प्रमुखसेनाकल्पनापंचमीतर्थाः ३मां पंचविधकल्पनामुपसंहरति ब्रह्मणी
ति एवंविष्ट्यादिसाधारणादेवताकल्पनार्शिता अथप्रकृतस्यब्रह्मणाएवो
पासनापयोगिनीकल्पनाउत्तरार्धेनाह कल्पितस्येति तस्यश्रीरामस्ययत्कल्प

ता.
७

मंलीलाविष्कृतं शरीरं चतुर्भुजादियुक्तं तस्य सेनादिकल्पना शास्त्रविद्विरुक्तेत्य-
च्चयः आदिपदाद्वर्णादिकल्पतेत्यर्थः ननु पासनं न स्वरूपकल्पना मात्रेण सिद्ध-
ति किं त्रमंत्राच्चष्टानेनेत्यतो मंत्रांतरां पक्षयोर्लक्षणं वदन्नेव मंत्रराजजपे विधत्ते ब्रह्मा-
दीनां वाचकोऽयं मंत्रोऽर्थो हि संज्ञकः जपद्यो मंत्रिणो नैवं विना देवः प्रसीदति ॥
अयं वक्ष्यमाणो षडक्षरो मंत्रः अर्थो हि संज्ञक इत्यच्चयः वाचकतया सर्वानर्थान-
नुगतादिः अष्टासंज्ञारामनामरूपायस्मिन्मन्त्रोऽर्थो हि संज्ञकः शेषाद्विभाषेति
बहुव्रीहौ कप्रत्ययः सहस्रनामत्रुत्पारामवाचकत्वात् सर्ववाचकत्वाच्चायं सर्वश्रेष्ठ-
इति सर्ववाचकत्वं विवृणोति ब्रह्मादीनामिति अतश्चास्यापासनेन ब्रह्माद्याप्युपासि-
नामर

राम

नाभवेयुरिति भावः जपश्च इति अतोयं मंत्रिणा गुरुतो गृहीत मंत्रेणावश्यं जपश्च इति
अपूर्य विधिः विहीतस्यास्य जपस्य विपक्षबाधकप्रदर्शनेनावश्यकर्तव्यता दृढयति
नेन विनेति एवं राममंत्रजपं विना देवोद्योतनात्मको रामो न प्रसीदति सविलासावि
द्यास्थमलापाकरणेन स्वाभिन्नतया प्रकाशत इत्यर्थः ननु पासने क्रियादिभेदो गी
कृतो अद्वैतभंगप्रसंगः तदने गीकृतो च तद्गर्भो पासनस्या सिद्धिरित्याशंकाह क्रिया
कर्मज्योक्तृणां मर्थ मंत्रो वदत्यथ मननाच्चाण नान्मेत्रः सर्ववाच्यस्य बाधकः १२
क्रियाकर्मज्योक्तृणां मिति क्रिया मंत्रो पासने कर्मतरे गभूतं होमादि इत्यायज
नीयो भगवानुरामः कर्त्ता पासकः एतेषामर्थनिवृत्तिमिथो भेद निवृत्तिरूपं अयं

ता.
ट

मंत्रोवदति सर्वात्म करामपदस्यास्यमंत्रस्यप्रपंचभेदनिवृत्तिनांतरीयत्वात् अर्थो
भिधेपरेवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषुइतिकोशकारः क्रियादिभेदाभावेपि व्यावहारि
कभेदमाश्रितोपासनसिद्धिरितिभावः अथमंत्रशब्दस्यनिरुक्तिं दर्शयन्नेवब्रह्मा
दीनांवाचकोयमित्यत्रस्यष्टमुक्तं सर्ववाचकत्वेदर्शयति अथमननादित्यादिना
अथगुरूपदेशानांतरंतत्त्वस्यानुविंतनं तस्माच्चाणानंउपासकस्यसंसारतोरक्षणा
करणानमंत्रइत्यर्थः अन्यथात्राणानादित्येवब्रूयात् कीदृशोयमंत्रः सर्ववाच्य
स्यवाचकः ब्रह्मादिभेदप्रपंचस्यश्रीरामाद्भिन्नतेयानिरूपयितुमशक्यात्वात्सर्व
भिधायकइत्यर्थः बाह्यप्रजोपयोगियंत्रंश्रीरामशरीरमेवेत्याह सोमयस्येतिय राम
ट

स्यास्यविग्रहोयंत्रकल्पना विनायंत्रेणचित्पूजादेवतानप्रसीदति १३ यंत्रकल्पना
कल्पमानंयंत्रं वक्ष्यमाणायंत्रंअस्यदेवस्वरामस्यविग्रहःशरीरमेव कीदृशस्यदेवस्यो
भयस्योभयेनवाच्यवस्त्रादिप्रपंचेनवाचकेनमंत्रराजेनविशिष्टस्येत्यर्थः ननुशंख
चक्राद्यपेतकल्पितवपुष्विवपूजास्तुकिंयंत्रेणोत्पत्त आह विनायंत्रेणोतिचे
द्यंत्रेणविनापूजातदादेवतानप्रसीदति नात्मानंदर्शयतीत्यर्थः इतिशब्दःप्रथमो
पनिषत्समाप्त्यर्थः इतिप्रथमोपनिषत् अथविधिश्चित्तमंत्रजपस्यमंत्रार्थानुसं
धानपूर्वकत्वादांवाजप्रतिपाद्यंतत्पदलक्ष्यंस्वप्रकाशचैतन्यंतत्पदवाच्यंजगत्कारणं
ब्रह्मदर्शयति स्वभूर्ज्येतिमयोनेतरूपीस्वस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमोयस्यदृष्टिस्थि

ता.

तिलयस्य च १४ यद्वा स्वप्रकाशं चैतन्यस्य वस्तुतो मायातीतस्यापि रामाख्या परमा
 त्मनस्त्रिगुणात्मकमाग्रे धिवशाज्जागृह्य स्थितिलयहेतुत्वं दर्शयन्नेव रामाभिन्न
 मंत्रराजावयवस्य गोविजस्यार्थ इति स्वभूरिति स्वभूः स्वतः सिद्धो कारणाकः तथा ज्योति
 रिव ज्योतिर्मयः स्वार्थिको मयद् अनेतं त्रिविधपरिच्छेदशून्यरूपं यस्य सोऽनेतरूपी ज्यो
 तिरूपस्यापि सूर्यादिवत् दृश्यत्वं स्यादित्यत आह स्वेनैव भासत इति घटादित्ज्ञाना
 नेतरं ज्ञानविषयकमेशयौ दर्शनात् घटादित्ज्ञानानोऽस्वप्रकाशत्वमिति भावः किं वा
 त्मा स्वप्रकाशः कृत्स्नजडप्रकाशकत्वात् इति केवलव्यतिरेक्यानुमानमाह जीवत्वे
 नेह मायस्यैतियस्य परमात्मनो जीवत्वे कृत्स्नजडस्फोरकत्वेन नैव श्रोमात्मकं केका

राम
८

रप्रभवंदं कृत्स्नजगद्भासत इति क्रियापदं पूर्वपरादनुवर्तनीयं तथा च कृत्स्नजड
प्रकाशकत्वात् तत्प्रकाशमन्यथा जगदंध्रप्रसंग इति भावः ओंकारप्रभवं सर्वत्रै
लोक्यसचराचरं इति परं ॐकारो जगत्कारणं ननु स्वप्रकाशविदात्मनः कथं जग
त्सृष्ट्यादिहेतुत्वमित्याशंक्यमायागुणैरुपलक्षितया चिच्छ्रक्या तदुपपादयिष्य
ति सृष्टिस्थितिलयस्य चेत्यग्निमंशो केन कारणत्वेन विच्छ्रक्या रजः सत्त्वतमोगु
णैः यथेव वटवीजस्थः प्राकृतश्च महादुमः १५ रजः सत्त्वतमोगुणैरुपलक्षितया
विच्छ्रक्या सृष्टिस्थितिलयस्य कारणत्वेनैव तिष्ठत इति त्रियापदमध्याहृत्य च य
च्च तत्तदलक्ष्यार्थः स्वभूज्योतिर्मय इत्यादिनोक्तः तत्पदवाच्यो र्थस्तजगत्कारणा

ता-
१०

स्थो जीवन्नेत्यादि नोक्तः एवमक्षरद्वयं रामाख्यं ब्रह्मरां वीजार्थ इति विवक्षितोर्थः
एवं प्रतिपाद्य प्रतिपादकयोरेभेदादागते जगदाधारत्वं रां वीजे पर्यवसन्नं तदेतत्स
दृष्ट्वा तं कंठतः प्रतिपादयति यथैवेत्यादिना सोऽन्तरश्लोकार्धेन यथैव प्राकृतो महा
दुमो बहुफलशाखापत्रप्ररोहावितरुहो वटवीजस्थः स यथैव तच्चराचरं जगद्राम
वीजस्थमित्यर्थः चकारोऽश्वत्यादीनां स्वस्ववीजस्थत्वं दृष्ट्वा तानां समुच्चयः रामा
भिन्नं रामवीजं जगदुपादानं जगदाधारमिति फलितार्थः तथैव रामवीजस्थं जगदे
तच्चराचरं अथ रामवीजमुद्धरति रेफारूढा मूर्तयः स्रुः शक्तयस्त्रिस्र एव चेति १४
रेफः रवर्णाः तमारूढा स्रुपस्त्रिष्टामूर्तयो ब्रह्मविष्णुरुद्ररूपा वर्णास्त्रिस्रः अकार

राम
१०

द्वयं मकारश्चेति समुदिता वीजं स्फूर्ति मित्पद्या हर्तव्यं प्रथममकारो ब्रह्मरूपः द्वि
तीयमकारो विष्णुरूपः मकारो रुद्ररूप इति त्रिमूर्तिं शब्देन वर्णयन्त्येते न च कारद्वय
मकाराणां सृष्ट्यादिशक्त्वाभावे कथं ब्रह्माद्यात्मकत्वं इत्याशङ्क्याह शक्तय इति सृष्ट्या
दिशक्तिमंत इत्यर्थः शक्तिशक्तिमंतोरभेदादुक्तं ननु रेफस्य कथं स्वप्रकाश
चेतन्यपरत्वं युक्तं तस्याग्निवाचकतया प्रसिद्धत्वात् **अत्रोच्यते** रेफो ब्रह्म परः विराडा
दित्रयोपलक्षितसकलत्रिगुणजगदुपस्थापकवर्णत्रयेण सामानाधिकरण्यात्
रकाराधिष्ठिता मकारद्वय इति हि सामानाधिकरण्यं न चेदं रेफस्याग्निपरत्वं संभव
ति अत्रैव ब्रह्माधिष्ठानत्वा योगादिभावः **इति द्वितीयोपनिषत्** प्रथमोपनिषदि हि

ता.
११

स्यमंत्रजपस्यमंत्रार्थज्ञानंविनावीर्यवत्त्वाभावात्त्रिपदं राममंत्रस्यप्रथमपदंरांवीजंरू
पं द्वितीयोपनिषदितिस्थाकृतं अथद्वितीयतृतीयपदयोर्थाख्यानार्थतृतीयोपनि
षत्प्रवृत्तते सीतारामोत्तमयावत्रपूज्योजाताभ्यांभुवनानिद्विसप्त स्थितानिवप्र
हृतान्येषुततोरांमोमानवोमाययाचात १७ अत्रास्मिन्मंत्रराजेसीतारामोत्तमयो
वीजात्मकोपूज्योजातयोपूजतिरत्रज्ञानार्थः धातूनामनेकार्थत्वात् नत्वर्चनार्थं
अर्चनायाअथैवद्व्यमाणात्वात् ननुवीजस्यजगत्कारणास्याभिदःसीतारामयोर्जग
त्कारणात्वेक्यंस्यादित्याशंक्य तयोरपिजगत्कारणात्वमाह जातान्याभ्यामितिआ
भ्यामितिपंचमीसप्तम्यर्थे वेदांतिमतेसीतासहायस्यपरमात्मेनएवनिमित्तभूतस्यस

राम
११

तो जगदुपादानत्वात्पुण्यमात्रं मायाया उपपादानत्वात्पुण्यमात्रं तथा चानयोः सीता
रामयोः द्विसप्तभुवनानि अधस्तानि सप्त उपरितानि च सप्तेति चत्वरंशभुवनानि
जातानि तथा स्थितानि चापरं प्रवृत्तानि विनिष्ठा नीत्यत्रयार्थो निमित्तापादानयो
रभेदघोतनार्थं च शब्दः तेषु तत इति भुवनेषु सृष्टेषु ततो नंतरं राम आत्मानमधात्त प्रावे
शयदित्यर्थः तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुत्यंतरात् ननु जडप्रविष्टस्य जगत्प्रका
शकत्वं न स्यात्तदंतरात् प्रविष्टदीपवदित्याशंकाह मानव इति मा प्रभातयानवः नूनं
अकुंठितप्रकाशशक्तिरित्यर्थः यद्वामाययामानवः कारणावतार इत्यर्थः अत्रास्मि
मातिषियशब्दोपस्थापितं सत्तास्मिन्निप्रवृत्तात्मा सत्त्वं जगत्सत्त्वं कत्वं समशब्द इति

ता
१२

स्फूर्त्पानंदरूपेराशद्वयः रूपनामनीमाशद्वयः इत्यभिमतं तथाच स्वात्तु प्रवेशेनासतो
जडस्यापि जगतः सत्ता स्फूर्त्तिप्रदत्वात्प्राणात्वं जगदात्मकत्वं रामशब्द इति विवक्षन्नेव नमः
शब्देन योजनामाह जगत्प्राणायात्मनेस्मे नमः स्यान्नमस्त्वेकं प्रवदेत्प्राकृष्टोनेति
१२ अस्मेजगदात्तु प्रवेशेन सत्ता स्फूर्त्तिप्रदायात एव जगत्प्राणायात्मने नमः स्या
दित्यन्वयार्थो नमः शद्वयमाह नमस्त्वेकं प्रवदेदिति नमः शब्दे जीवपरमात्मनोरे
कं प्रवदेदित्यन्वयः प्रकृतीभाववाचक नमः पदेन प्रकृतीभूतो जीवो लक्ष्यते ततश्च जी
वशब्दलक्षको नमः शब्दो रामपदसामान्याधिकरणपाजीवपरमात्मनोरेकत्वेपर्य
वस्यति तत्त्वं पदवदिति भावः चतुर्थ्यास्त्वष्टयगर्थाभावेपिनमः पदसन्निधावप

राम
१२

हिर

रिहार्थात्त्वमुपादानं यद्वाचतर्थात्तर्थापनिषद्विबोध्यः ननु विरुद्धधर्मवतो जीव
परमात्मनोः कथं मेकमित्याशंक्य तत्र शङ्कः पूर्वपक्षनिषेधार्थः पूर्वपक्षनिषेधे हे
तुमाह प्रागुक्तोनेति वाच्यांशोपाधिं विहाय लक्षितेन प्रागुक्तास्वप्रकाशचिन्मात्र
स्वरूपेणोभयोरैक्यरामपदसहकृतेन मः पदं प्रवददिति संवेधः इति शङ्क्यतीयो
पनिषत्समाप्त्यर्थः इति तृतीयोपनिषत्समाप्ताः विनायंत्रेणाचेत्सृजदेवतानप्रसी
दतीत्यतितं प्रथमोपनिषदि तत्र कीदृशेयंत्रे स्वरूपमिति जिज्ञासायां तत्रिरूपणार्थं
तुरीयोपनिषत्संप्रवर्तते तत्र प्रथमेश्रोतृबुद्धिसौकर्याय मेव वाक्यार्थमाह जीववा
चिर्नमानामचात्मारामेति गीयते तादात्मिकायाचतर्थात्तयाचाप्रेतिकथ्यते १५

ता नमइतिनामजीववाचि रामेतिप्रातिपरिकेनचआत्मापरमात्मागीयतेकथ्यतेइत्य
र्थः आत्मपदमत्रपरमात्मपरं जीवस्यनमःपदार्थत्वात् अथरामायेत्यत्रवर्तमाना
याश्चतुर्थ्या अर्थमाह तादात्मिकेत्सुतरार्धेन तथाचसतिनमोरामपदयोर्जीवप
रमात्मपरत्विसतियाचतुर्थीआयेतिकथ्यते रामप्रातिपरिकात्यराउच्चार्यतेसा
तादात्मिकेत्यत्रयः सेतपध्याहारः तादात्म्यंजीवब्रह्मणोरैक्यं बोधयतीतितादात्मि
केतिविग्रहः यद्यपिआयेतिनचतुर्थीतथापिचतुर्थीसंबन्धिविकारत्वाच्चतुर्थीसु
क्तं जीव वाचकनमःपदसन्निधानेतिद्विवचनादिकमपहायचतुर्थ्येकवचनंके
ठतएकत्वबोधकमेवेतिभावः ननुनमोरामपदाभ्यांसमानाधिक्यताभ्यांजीव राम
१३

ब्रह्मणोरिकत्वेचेद्वेद्यतेतदाबीजस्यमंत्रे नुप्रवेशेनकिंप्रयोजने उच्यते शब्दरूपं
 बीजमपिरामसामानाधिकरण्यादामाभेदप्रतिपादनपरमेव अतएवप्रागुक्तं सी
 तारामोतन्मायाविति ननुजीवब्रह्मणोरिकत्वेयदिराममंत्रार्थः तदारामतन्मंत्रयोवा
 च्यवाचकप्रसिद्धिर्वाहयेतेत्यत आह मंत्रोयंवाचकोरामोवाच्यस्याद्योगएतयोः
 फलदश्चेवसर्वेषांसाधकानांनसंशयः अयंमंत्रोवाचकोरामश्चवाच्यइत्यन्वयः
 जीवब्रह्मणोरिकत्वेत्तरामात्मकमेवनततोभिन्नंअद्वैतव्याकोपात् तच्चावेक्य
 बोधकोपिरामबोधकएववेतिभावः ननुमंत्रमात्रमनुष्ठेयंकिंअर्थानुसंधानेन
 अर्थमात्रवानुसंधेयंकिंमंत्रानुष्ठानेनेत्यत आह स्याद्योगइति एतयोरर्थानुसंधा

ता- नमंत्रानुष्ठानयोर्योगः सर्वेषां साधकानां मोक्षफलदश्च शब्दार्थकामितभोग
दश्च एवं शब्दात्फलरोभवत्येवेत्यर्थः यद्यप्येकैकमात्रानुसंधानं पापक्षयार्थिफ
लकंतथापितयोर्योगएव मोक्षफलरोनान्यइति भावः उक्तमर्थद्वयं न शंस
यइति ननु वाचको मंत्रोपासने नैव वाच्यो रामः साक्षात्कृतो भवति कथमाग्रहः लो
किकश्चोकाद्यपनिबंधनेनापिरामसाक्षात्कारोपपत्तेरित्याशंकाह यथानामि
वाचकेन नाम्ना यो भिमुखो भवेत् तथा वीजात्मको मंत्रो मंत्रिणो अभिमुखो भवे
त् २१ नामास्यास्तीति नामी संज्ञावान्यो देवदत्तादिः स यथा वाचकेन नाम्ना कीर्त्य
मानेन नाम्ना कीर्त्यमानो भिमुखो भवेत् विमुखोऽपि संमुखो भवति तथा वीजात्म

य३

राम
१४

कोमंत्रएकाक्षरः यद्वा बीजमात्मनि शरीरे यस्य स बीजात्मकः षडक्षरो मंत्रो मंत्रिणो
मंत्रप्रतिपाद्यस्वरामस्याभिमुखयति श्रुतिश्रवणादिवोधयतीत्यभिमुखः सा
क्षात्कारहेतुर्मवेदित्यर्थः मंत्रिणा इति कर्मणि षष्ठी अत्र यद्यपि केवलानराष्टीति
केन दृढयति तथापि श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्य इति वचनप्रामाण्याच्छ्रुतिश्रवणादि
परिपाक एव साक्षात्कारहेतुरिति भावः अथ वक्ष्यमाणपूजां गतया बीजादिन्यास
माह बीजशक्तिरूपेण सद्गुरुवामयोः सन्नयोरपि कीलोमध्ये विना भाव्यः स्ववाङ्मय
नियोगवान् ११ बीजमाद्यक्षरं शक्तिरंत्याक्षरं दक्षवामयोः सन्नयोरनुक्रमेणान्यसे
दित्यन्वयः कीलोमध्यगतमक्षरत्रयमध्ये सन्नयोरंतरालेन्यसनीयेति शेषः कीदृ

ता शः कीलः विना भाद्यः बीजशक्तिश्चाष्टयकृतेन भावनी योज्यातश्चः अन्यथा कीलाप
रिज्ञाने सकीलो मंत्रः फलहेन स्यादित्यर्थः यद्वा अविना नाय इत्यकारप्रश्लेषः अ
विना बीजशक्तिमध्यवर्तितया तत्संश्लिष्टत्वेन भाद्य उपासनीयः मंत्रस्य विनियोगमा
ह स्वोक्तेति स्वोक्ताभिधये जपे विनियोग इत्याकारेण प्रयोगोत्रकर्तव्य इत्यर्थः
बीजशक्ति कीलन्यासः सर्वमंत्रेषु साधारण इत्याह सर्वेषामेवेति सर्वेषामेव मंत्राणा
मेष साधारणः क्रमः अत्र रामो नंतरूपमेव सावहिना समः २३ एष क्रमं बीजादि
न्यासकल्पना प्रकारः सर्वेषामेव मंत्राणां साधारणः समान इत्यर्थः पूजोगयेत्र
नीरूपयितुं पूजनीयस्य रामस्य रूपपरिवारं कृतिं चरित्रं सार्धं च तस्मिंशद्विराह अ राम
१५

तेजसेति४

त्रिति अत्रजडात्मकेषंपंचोरामःसीतयाप्रकृत्पाभातीतिद्वितीयतृतीययोरन्वयः अ
त्रदृष्टांतमाह चंद्रश्चंद्रिकयायथेति तद्वत्तस्यपरिच्छेदेवारयति अनेतरूपरति तस्य
अग्निरूपत्वमाह तेजसेति अत्रसमशब्दस्याभिदेवाचकत्वमेव तथावह्निनासमो
वद्भात्मकइत्यर्थः एतदेवोपपादयति तेजोरूपत्वेनेत्यर्थः अथास्यसोमात्मकत्वमा
ह सत्वउल्लगुविश्वेश्वरमीषोमात्मकंजगत् उत्पन्नंसीतयाभातिचंद्रश्चंद्रिकयायथा
२४ त्रिशद्वेवधारणे योवह्निरूपःसएवानुस्मगुरूपइत्यर्थः अनुल्लगुइत्यत्रच्छादस
त्वाद्विभक्तिलोपःअनुल्लाशीताःगावःकिरणाःयस्यसोनुल्लगुश्चांदात्मकइत्यर्थः
विश्वेश्वरिति विश्वरूपोरामश्चेश्वरमीषोमात्मकं सहातदुपपन्नंजगदग्निषोमात्मकं भवि

ता.
१६

तुमर्हतीतिशेषः प्रकृत्यासहितः श्यामः पीतवासानराधाः द्विभुजः कुंडलीरत्नमाली
वीरोधनुर्द्धरः १५ प्रकृत्यासीतयासहितो रामः कीदृशः श्यामः पीतांबरो जराधरः भुजद्वयो
पुतः कुंडलवान् रत्नमालासुक्तः वीरो विकारहेतावद्यत्तद्वधुर्द्धरः धनुरुपलक्षितः भु
जयोरन्यत्र उपयोगस्य वक्ष्यमाणत्वात् प्रसन्नवदनो जेता धृष्टकेति प्रभृतिः प्रकृत्या परमे ४४
श्वर्या जगद्योन्यां किं तां कथ्यते १६ सर्वदा प्रसन्नवदनः सर्वजेता धृष्टकेति प्रभृतिः
संविता वक्ष्यमाणपरिवारभूतां सप्तमष्टकेन विभूषितः पूर्वप्रकृतिसहितमात्रमुक्तं
संप्रति विशेषतः सहाह प्रकृत्येति परमेश्वर्या परमेश्वरशक्तिरूपया जगद्योन्यां प्रकृत्या
सीतया अंकितश्चिह्नितो को वामां कसं विभर्ति इति वामां कथ्यते चिह्नितरूपसीतालं राम १६

गितत्वमाह हेमाभयाद्विभुजयासर्वालंकारयाचिता स्निष्टः कमलधारिणपापुष्टः कोम
 लजात्मजः २७ कीदृशोरामः कोमलजायाः कोशल्यायाः आत्मजः तथाचिताचिदुपया
 हेमाभयाद्विभुजयातथासर्वाणि अलंकृतानि भूषणानि यस्याः तथासीतया कमलधा
 रिणपास्निष्टः वामजागो आलिंगितः पुष्टः सरालिङ्गनादेव आनेरत्वं हिल इत्यर्थः दक्षि
 णलक्ष्मणेनांकित इत्याह दक्षिणलक्ष्मणेनाथसधनुः पाणिना पुनः हेमाभेनानुजेने
 वानुजेनवलक्ष्मणेन पुनः स्निष्टः संवद्ध इत्यर्थः तदेति यद्वा श्रीरामसीतालक्ष्मणासु
 यो निर्दिष्टा सराश्रेयत्वेन कोणात्रयं त्रिकोणं भवेत् त्रिकोणस्य यो न्याकारत्वाद् रामशरी
 रभूतस्यास्यैव त्रिभागस्य जगत्कारणता सूचिता भवति लक्ष्मणस्यापि पूजां गमंत्रो मीत्या

वतदा कोणत्रयं भवेत् ॥ २८ ॥ अथापरे दक्षिणे भागे सधनुः पाणिर्यस्य तेन सधनुः पाणिना सुवर्णप्रभेणानु
 जेने ४

ता-
१७

ह तथैव तस्य मंत्रश्च यश्चाणुश्च स्वडे तथा एवं त्रिकोणरूपं स्यात्तं देवाये समा ययुः २५
पथारामस्य मंत्रश्चैव तस्य लक्ष्मणस्य मंत्रो मीत्यत्रयः लक्ष्मणमंत्रमुद्धरति यश्चाणुश्च
स्वडे तथेति आणुशब्दो मंत्रवाची णोर्पो मंत्रो लक्ष्मणसंवेधी स स्वडे तथा ज्ञातव्य इति शे
षः स्वशब्देन बीजनामनी परामृश्येते डे इति चतुर्थ्ये कवचने अंतशब्दोत्रभावप्रधानः स्व
बीजनामचतुर्थ्यं तत्तेन लक्ष्मणमंत्रो ज्ञातव्यः प्रथमश्चकारो नमो तत्त्वसमुच्चयार्थः द्विती
श्च श्रीमताय स्वाहेति जानकीमंत्रसमुच्चयार्थः एवं रामाद्यधिष्ठितं त्रिकोणमुपसंहर
ति एवमिति तं देवा इति तं त्रिकोणाधिष्ठातारं प्रकृत्या रूपा मीता कालस्य लक्ष्मणो न देव
रामं ये रावपीडिता देवा इन्द्रादयस्त्रैशराणां समा ययुः प्राप्नुयिष्युः प्रसीदती

राम
२७

तिवाक्यमपि प्रेत्याह कृतिचक्रजगत्तः पतिकल्पतरो स्थितं कामरूपाय रामा
यनमो मायामयाय च ३० कल्पतरो स्थितं तद्वः सिंहासनस्थं जगत्तः पतिकृतिच
क्रजगत्तुष्टुश्चेत्यर्थः हे स्वामिन् कामरूपाय खेच्छारूपाय मायामयाय त्रिगुणात्मि
कप्रकृतिप्रचुराय यद्वा मायास्त्रिगुणात्मिकाया आमय येन गवद्विद्यातकाय
रामाय नमः इति अत्रयार्थः नमो वेदादिरूपाय ॐ काराय नमो नमः रमाधराय
रामाय श्रीरामायात्मस्तुते ३१ वेदानामृगादीनामादिरूपाय कारणात्मने नि
श्वासन्यायेनाविर्भावकायेत्यर्थः तेन न वेदानां पौरुषेयत्ववाकोपः ॐ काराय
प्रणस्वरूपाय नमः रमासीतावामां केध रतितस्मै रमाधराय रामाय सर्वाभिरा

ता मायश्रियंसीतारमयतीति श्रीरामायात्ममूर्तये व्यापकमूर्तयस्त्यर्थः जान कीदेह
भूषायस्कोप्रायशुभांगिने भद्रायरघुवीरायदशास्यांतकरूपिणे ३२ जानकी
सीतादेहभूषायस्पर्शरीरालंकारोयस्य। यद्वा जानकीदेहः सीताशरीरंभूषायस्य
तस्मेराक्षसंहं त्रेखंदरायभद्रायमंगलरूपायरघूणीमध्ववीरायरावणास्यांतकरू
पाय रामभद्रमहेष्वासरघुवीरनृपोत्तम भोदशास्यांतकास्माकंरक्षदेहिश्रियेन
ते ३३ त्वमीश्वर्यादाययाथसंप्रत्याश्वरिमारणं कुर्वितिस्तत्पदेवाद्यासेनसार्द्ध
मुखंस्थिताः ३४ युगंअमिरामाणिभद्राणिकल्याणानियस्मात् महद्दिशंश्वा
संशार्कधनुयस्परघुवीरनृपाउत्तमा येनदशास्यांतकेतिपुनर्विशेषांदशास्यव राम
१८

षएवास्माकमाशास्यइतिद्योतनायअस्माकमिति कर्मणीषष्ठी अस्मानुरक्षयव
णोपदवातत्राहीत्यर्थः तेइतितच्छब्दस्यस्त्रीलिंगस्यद्वितीयादिवचनेइदंउत्तरश्लोके
नसंवध्यते त्वमिति हेरामत्वमीश्वर्यासीतयाअथअपिचतेहेरक्षाश्रियोरापया
संप्रतिवर्तमानेरावणोपदवकालेआशुःशीघ्रंअरेःशत्रोःरावणस्यमारांकुरु अ
थकृतिफलमाह इति कृत्येतिइतिशब्देनसहसमासमन्त्रित्यल्पपूरति कृतिं कृ
त्वादेवाद्याआदिदेनसिद्धचाराणाकिन्नरादयः इति कृत्विंकृत्वातेनसाधंध्यानविष
यीकृतेनतेसुखंयथास्यानयास्थिताः कृत्येतेवंहिंस्रयसहारावणाआसुरः रा
मपत्नीवनस्थायःस्वनिवृत्त्यर्थमाह ३५ एवंदेवाहितं नमयोवसिष्ठायाअपि कृ

पू. ता.
१८

वंति अस्मन्नित्यर्थः देवदिभिः कृतौ कृत्यामपि गाढपराधे विना शिवभक्तरावाव
धस्यानौचित्यात् गाढपराधकरणाय श्रीरामपरितोराणः सीतां जहारेति वदन्नेवराव
णपदनिरुक्तिमाह तदरावणा इति तददेवकृतिकालियोराणवेः असुरः एवासुरः
राक्षसो रामपत्नीवनस्थोऽस्वसंतोषार्थं आरेदे गृहीतवा सरावणा इति ख्यात इत्युत्तर
श्लोके अत्र रामपत्नीमित्यर्थका त राशब्दाद्वनस्थानहारेत्यर्थके वनशब्देऽप्युक्ते
निरुक्तिरियं रावणा इति निरुक्तं यत्तरमाह सरावणा इति ख्यातियद्वारा वा च रावणाः
तद्व्याजेनेति तं सीतां रामो लक्ष्मणा एव च २४ विचरन्त स राक्षसो देवीं संहृष्य वासुरं
हत्वा कबंधं शवंरी गत्वा तस्या जया तदा २५ पूजिता वीरपुत्रेण भक्तेन च कपीश्वरं आ राम
१८

हयशंसतां सर्वमाद्यंतं रामलक्ष्मणौ ३७ त्रिमिः संबंधः रावाजगदोदनादरावणाद
त्यर्थः अथ चरित्रमाह सार्वेकारशमिष्ठतद्व्याजेनेति रामोलक्ष्मणएवसीतां देवी ई
क्षितं तदासीताहरणोत्तरकाले भूमौ विचरेत्तुः एवकारः सहायातरयवच्छेदार्थः च का
रोमिथः समुच्चयार्थः तद्व्याजेन तदासीताचेष्टायाजिनकबंधनामकमस्तुरं सट्टश्य
हत्वा च कबंधस्याज्ञया आमिमुख्येन विज्ञप्तिशवरी गत्वा तथा शवर्या प्रजितो रामल
क्ष्मणौ भक्तेन ईरयतीति ईरो वायुसस्यवायोः पुत्रेणाह नृमताद्वारभूतेन च कपीना
मीश्वरं सुग्रीवमाह य सर्ववृत्तांतं आद्यंतं आद्येतावभिर्व्याप्य शंसतां उक्तवंतो ह्ये
सत्वादाभावः सत्वरामेशंकितः सत्प्रत्ययार्थं च दुंदुभेः विग्रहे दर्शयामास यो राम

ता.
२०

समचिप्तिपत ३८ सतुकपीश्वरोगामविषये शक्तिः बालिवधलक्षणां महत्कार्यक
तुर्मयं स मोनवेति संशयितः सनुप्रत्ययार्थं च बालिवधा सामर्थ्यं श्रीरामे निर्णीतं बालिव
तिरिक्ते रवधस्य डंडुभेदे तस्य विग्रहं शरीरं बालिनिष्पिष्टं अस्थिकूटं अशेषं पर्वत
प्राप्य दर्शयामासेत्यर्थः यो राम इति यः स ग्रीवजिज्ञासितः सरामसं डंडुमिविग्रहं अचि
प्तिपत दशयोजनमिति शेषः अत्र चोरादिकत्वात् स्वार्थेणाव तथापि बालिसम
वायेन तत्र तदधिक इति स ग्रीवभ्रमनिरसनार्थं कृतं मत्पुत्रं कर्म दशयति सप्तताल
विभिद्या शुभोदते राघवस्य तेन दृष्टः कपिं द्रोसौ सरामस्य पतनं ३९ आशुशी
घं सप्ततालवृत्ता विरुद्धदिक्कार्नेकेषुणा विभिद्य राघवो मोदत इत्यर्थः कंदसिका राम
२०

लानियमाङ्गतेलह तदाडंडमिशरीरतालभेदोन्नरकालेतेनाद्भुतकर्मणाहृष्टः कपींद्रो
सौख्यग्रीवोन्नतः सरामसस्यपन्ननंकिष्किंधोपलक्षितं जगामअगर्जदित्युत्तरश्लोकेना
चयः जगामागर्जदनुजोवालिनोवेगितोष्टहान् बालित्तहानिर्जमतंवालिनमथा
हवे निहत्पाराघवोराज्येसुग्रीवंस्थापयेत्ततः ४० जगामागर्जदनुजश्चादित्रिभिः
संबंधः तदावालिनोवेगितोष्टहान्निर्जगाम अथराघवसंवालिनमाहवेनिहत्प
सुग्रीवंराज्येस्थापयेत्तत्रस्थापयदित्यर्थः क्वांसत्वात्तदर्थं लिङ् हरीनाह्वयग्रीव
स्माहवाशाविदोधुना आरायमेथिलीमघदहताश्चासुगच्छतः ४० सुग्रीवस्तहरीव
नरानाह्वयआहच किंहेआशाविदःदिशांज्ञातारोवानराः यूयंअधुनाइदमिवह
नी

गा३

सु३

ता.
२१

शो आशु आशुवेगातिशयबोधनाय वीष्मा गच्छतश्च दहिने मेथिलीमाहाय आनीय
राघवस्य रट् ततस्तारहनुमानं द्विलंकां च समापयो सीतां दृष्ट्वा असुरानुहत्वा पुरं दग्धा
तथा स्वयं ४२ ततस्तदनंतरं हनुमानं द्विलंकां च समापयो सीतां दृष्ट्वा असुरानुहत्वा
पुरं लंकां दग्धा तथा स्वयं रामेण सह गत्य संवधं प्राप्य तत्त्वतो याथातथ्येन
रामाय सर्वं न्यवेदयदित्यर्थः आगत्य रामेण सह न्यवेदयत् तत्त्वतः तदा रामः क्रोधरू
पीतानाहूयाथवानरान् ४३ तदा हनुमन् तानि वेदेनोत्तरकाले क्रोधेन रावणं डर्वि
नयन् रावणं जनिनेन विकृतं रूपं यस्य सरामः क्रोधरूपी अथ तावानरानाहूय च स्वा
नू अस्त्राणि आदाय तेऽसार्धं लंकां समापयो तेऽसार्धं माहापास्त्रांश्च पुरीलंकां समा

राम
२१

ययो तां दृष्ट्वा तदधीशेन साद्वैद्युद्धमकारयत ४३ रामसालेकां दृष्ट्वा तदधीशेन लेका
धीशेन साद्वैद्युद्धमकारयत अकरोत् स्वार्थेण च घटश्चोत्रसहस्राक्षजिज्ञासुर्केतमा
हवे हत्वा विभीषणां तत्र स्थाप्य यत्नं कात्मजो ४४ घटश्चोत्रः कुंभकर्णः सहस्राक्ष
जितं रं द्रजितं ताभ्यां युक्ते तं रावणमाहवे हत्वा विभीषणां तत्र स्थाप्य स्थापयित्वा ज
नकात्मजासीतामाशयां कस्थितो कृत्वा तैर्विभीषणा सुग्रीवादिभिः सह स्वपुरं ज
गाम आशयां कस्थितो कृत्वा स्वपुरं तैर्जगाम सः ततः सिंहासनस्थः स नृदिभुजो
रघुनेदनः ४६ ततो राज्याभिषेकानंतरं सिंहासनस्थः स नृदिभुजो रघुनेदनः धनुर्व
शेषनुरूपलक्षितो न तत्र हस्तस्थितचापः द्वयोर्भुजयोर्वस्त्रं तदधाराण्यवस्थमाणात्वा

ता.

तः प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषितश्चासीदिति शेषः धनुर्वरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषि-
तः मुद्रां ज्ञानमयीयामिवामेतेजः प्रकाशनं ४७ कीदृशो रामः यामिदं क्षिणा भुजे ज्ञान-
मुद्रां धृत्वा कनिष्ठाद्यंगुलित्रये प्रसार्य तद्दृष्ट्वा भिमुखतर्जन्यगुष्टाग्रसंयोगात् ज्ञानमुद्रा-
यामेतेजः प्रकाशनं धृत्वा वलप्रकर्षं धृत्वा वामनुजात्रुमेडले वामभुजया वलेनाया-
द्यत्यर्थः व्याख्याननिरतश्चिन्मयः चित् स्वरूपः परमेश्वरः ब्रह्मादीनामपि निर्दिष्टे त्वर्थः
धृत्वा व्याख्याननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः उदग्दक्षिणयोः स्वस्य शत्रुघ्नभरतो धृतः
४८ पुनः कीदृशो रामः स्वस्य उदग्दक्षिणयोर्भागयोः शत्रुघ्नभरतो धृतः धृतवान् अथ
तः हनूमतं च धृतवान् कर्तृरितिः हनूमतं च श्रोतारमग्रतः स्यात्त्रिकोणाकं भरताधस्तु राम
२२

सुग्रीवंशत्रुघ्नाधिविभीषणं ४९ कीदृशं हनुमंतं श्रोतारं वक्ष्यमाणं षट्कोणावयव
भूतमुपपादितं त्रिकोणमुपसंहरति स्यात्त्रिकोणकमिति षट्कोणावयवभूतं त्रिकोणं
तरं नीरूपयति भरताधस्तसुग्रीवंशत्रुघ्नाधिविभीषणमिति धृतवान् पश्चिम इति स्व
पश्चिमेलस्माणां धृत्वा धृतवानित्यर्थः पश्चिमेलस्माणां धृत्वा धृतकृत्रे स चामरं तदधस्तोता
लवृत्तकरोऽयं संपुनर्भवेत् ५० कीदृशं लस्माणां धृतकृत्रे स चामरं सुग्रीवविभीषणोत्तय
जनहस्तावित्याह तदधस्ताविति तदधस्तयोर्भरतः शत्रुघ्नयो रधस्तो सुग्रीवविभीषणोत्ता
लवृत्तकरोऽयं जनहस्तो धृतवानित्यर्थः द्वितीयं त्रिकोणमुपसंहरति त्रैलोक्यं संपुनर्भवेदिति
एवं त्रिकोणाद्वयस्य मेलने षट्कोणं भवेदिति पूर्वपदादनुवर्तनीयं अथ पूज्यस्य रामस्य

ता-
२३

ष१
पौर्वापर्येण गाद्यावरणमाह एवं षट्कोणमाहोस्वदीर्घांगेरे फेसंयुतः एवं कर्णिकास्थि
तोरामः षट्कोणोष्ठस्वरोजीजतेन योजितदीर्घा आर्कुरे औअः इत्येवंरूपाः षट्तेर्युक्तानि
अंगानि तद्दृष्ट्या हीनि षट्तेर्युक्तः पूज्य इति पंचमेनाचयः अंगानां पूजास्थानक्रमः आग्नेय
नेऽतएवायद्ये शानकोणोष्ठदृष्टिः कवचांतं पुरतो नयने पूर्वादिचतुर्दिक् अस्त्राय फडि
ति द्वितीयं वासुदेवाद्यैराग्नेयादिषु संयुतः ५१ त्रिभिः संबंधः अत्र यद्यपि वासुदेवाद्यावर
णं द्वितीयमुक्तं तथापि षट्कोणांतरं क्रियमाणाष्टरत्नमूल आग्नेयीमारभ्य आत्मने नमः
अंतरात्मने परमात्मने ज्ञानात्मने प्राचीमारभ्य निवृत्त्यै प्रतिष्ठाये विद्याये शांत्यै इति
द्वितीयं बोध्यं अगस्त्यसंहितायां तथोक्तत्वात् अत्र वयत् द्वितीयत्वं मुक्तं ततश्च द्वितीयाये राम
२३

कृपेतिबोधयं ततोष्टदलपत्रेषुअग्निमीमारभ्य वासुदेवायनमः संकर्षणाय प्रद्य
म्नाय अनिरुद्धाय प्राचीमारभ्य श्रीये सरस्वते श्रीते रते तृतीयावराणां वासुदेवा
द्येः संयुतः एष अग्नेयारिषु पूजेत्यर्थः तृतीयवायुसूत्रं च सुग्रीवं भरतं तथा विभीषण
लक्ष्मणां च अंगदं चारिमर्दनं ५२ द्वितीयाष्टदलपत्राग्ने वायुसूत्रं सुग्रीवं भरतं वि
भीषणं लक्ष्मणं अंगदं शत्रुघ्नं जांबवंतं चतुर्थीवराणां विन्यसेत त्रैसंयुतः एष पूज्य
इत्यर्थः ४ पंचमावराणामाह जांबवंतं चतैर्युक्तः ततोष्टद्विर्जयंतकः विजयश्च सुरा
ष्टश्चराष्टवर्धन एव च ५३ अकोपो धर्मपालश्च सुमंत्रश्चैभिरावृतः ततः सहस्रदं
वह्निर्धर्मरक्षोवरुणानिलः ५४ इंद्रीशधात्रस्वनंताश्च दशभिस्त्रैभिरावृतः वहिस्तदा

ता-
२४

युधेः पूज्यो नीलादिभिरलंकृतः ५५ द्वितीयाद्यष्टदलेष्टिर्जयंतो विजयः सुराष्टराष्ट-
वर्धनः अकोपो धर्मपालश्च सुमेत्रस्त्रिभिरावृतः एभिरावृतः पंचमावरणोऽप्युत्तरार्धः
सप्तमावरणमाह वहिरिति षष्ठावरणादहिस्ररायुधैर्वज्रशक्तिरेव रूपशध्वजगारा-
शूलपद्मचक्रैरिंद्रादिदशायुधैः संयुतो रामः सप्तमावरणोऽप्युत्तरार्धः वहिस्ररायुधैः पू-
ज्यो नीलादिभिरलंकृतः वशिष्ठवामदेवादिमुनिभिः समुपासितः ५६ ततः षोडशदले
नीलनलसुषेणमैंद्विविंदसूरजचंदनगुवाक्षकिरीटकुंडलश्रीवत्सकोक्तभश-
खचक्रगदापद्मपद्मेरलंकृतो रामोऽष्टमावरणोऽप्युत्तरार्धः नवमावरणमाह वसि-
ष्ठवामदेवादिमुनिभिः समुपासितः द्वादशदले वसिष्ठवामदेवजाबालिने गौतमाय भ राम
रक्षात्राय विश्वामित्राय बाल्मीकिने नारदाय सनकाय सनेदनाय सनातनाय सनत्कु २४

माराय समुपासितो रामो नवमावरोऽष्टमः अथैव त्वमाणा यत्रोद्धारानुरोधेनात्र क्र
वाद्यावरणं दशममिष्टं तद्यथा द्वात्रिंशदहले क्रवाय धराय सोमाय आपाय अनिलाय
अनलाय प्रत्यूषाय प्रभासाय इत्यष्टौ वसवः वारभदाय शंभवे गिरीशाय अंजैकपदे
अहिर्बुध्याय पिनाकिने भुवनेशाय कपालिने दिकपतये स्थाणवे भर्गाय इत्येकाद
शरुद्राः अरुणाय सूर्याय वेदंगाय भानवे इन्द्राय स्वये गभस्ये यमाय हिरण्यपरेत
से दिवाकराय मित्राय विष्णवे नमः इति द्वादशादित्याः द्वात्रिंशत्तमे पत्रे वाताणभिर्क्र
वादिभिर्गुप्तो रामो दशमावरोऽष्टमः संप्रदायस्तु अंगावरणं प्रथमं आत्माद्यावरणं
द्वितीयं वासुदेवावरणं तृतीयं हनुमाद्यावरणं चतुर्थं धृष्ट्याद्यावरणं पंचमं वसि
ष्ठाद्यावरणं षष्ठं नीलाद्यावरणं सप्तमं क्रवाद्यावरणं अष्टमं द्वात्रिंशदहलस्येन्द्राद्यावर

ता.

एतन्वमं प्रथमभूगृहस्थं वज्राद्यावरणं दशमं द्वितीयभूगृहे पूजायंत्रमुपसंहरति एव
मुद्देशतः प्रोक्तं निर्देशस्य चाधुना ५५ त्रिरेखापुटमालिख्य मध्ये तारद्वयं लिखेत् तन्म
ध्ये वीजमालिख्य तदधः साध्यमालिखेत् ५६ द्वितीयांते च तस्योर्ध्वे षष्ठं तं साधकं तथा कु
रुद्वयं च तस्योर्ध्वे लिखेद् द्विजांतरे रमां ५७ तत्सर्वं प्रणवाभ्यां च वेष्टयेद् कुरुद्वयं बुद्धिमान् एवं
पूर्वोक्तप्रकारेण पूजायंत्रं संक्षेपतः प्रोक्तं अथ धारणायंत्रप्रकारं प्रतिजानीते निर्देशः
तितस्य प्रसिद्धस्य धारणायंत्रस्य निर्देशो धुनोच्यते त्रिरेखेति त्रिरेखापुटं षट्कोणं पू
र्वोक्तरीत्या अलिख्य मध्ये कर्णिकायां तारद्वयं लिखेत् तन्मध्ये रतिं तस्य जस्योर्ध्वे उपरि वी२
भागे षष्ठीविभक्तं तं साधकं च लिखेत् कुरुद्वयमिति तस्योर्ध्वे वीजस्य पार्श्वयोः कुरुद्वयं
लिखेदित्यन्यः वीजांतरे उदरे रमां श्रीबीजं लिखेत् तत्सर्वमिति साध्यादिसहितं बीजं प्रण राम
२५
* तन्मध्ये प्रणवद्वयं मध्ये वीजं रं बीजमालिखेत् । तदधः वीजाधोभागे साध्यं साधनी यमर्थं द्वितीया विभक्तं तमालिखेत् ३

वाभ्यां परस्परसंयुक्ताभ्यां वेष्टयेत् शुद्धबुद्धिमान् दीर्घभाजिषड्स्त्रेषु लिखेद्दीर्घं तद्दशदि
भिः ५८ कोणा यार्धं रमामायेतद्दशैने गमालिखेत् षड्स्त्रेषु तद्दशदिभिः तद्दशशिरः शिखा
कवचं नेत्रा स्त्रेः सहितं वीजं लिखेत् कीदृशं वीजं दीर्घभाजि आकारादि षड्दीर्घयुक्तमि
त्यर्थः अत्रैष नेत्रात्पवाय येषानेषु तद्दश्यादीनि। पूर्वतो नेत्रं अस्त्रं च दृष्टतः एवं वीजमा
लिखेत् कोधं कोणायां तरेषु लिख्यमं अमितो गिरं ५९ दृत्तत्रयं साष्टपत्रसरो जेवि
खित्स्वरात्र कोधं कवचं वीजं हुं कारं कोणायां तरेषु कोणेषु यान्यग्राणि तेषामंतरेषु अ
भ्यं तरभागेषु लिख्य लिखित्वा अमितः कोणानां समंततः गिरं वाग्दीर्घं लिखेत् दृत्तत्र
यमिति वर्तुलरेखात्रयं उपरिभागे अष्टपत्रेण सहितं साष्टपत्रं लिखित्वा तस्मिन् सरो
जे केशरस्थाने केशरवर्त्रे रंतयेण षोडशस्वरान्त्रि लिखेदित्यर्थः केशर इत्यग्निमश्लोक

प्र. ता. स्थितं संवध्यते केसरेचाष्टपत्रेचवर्गाष्टकमथालिखेत ६० तेषुमालामनोवर्णावि
 २६ लिखेदुर्मिसंख्याया अष्टपत्रेअष्टानांपत्राणामध्येवर्गाष्टके क. च. च. त. प. य. श. ल.
 वर्गाणामष्टकंअथालिखेत तेषुमालेति तेष्वष्टसुपत्रेषुमालामंत्रसवस्यमाणस
 प्रवत्वारिशदक्षरस्यवर्णान्प्रतिपत्रंउर्मिसंख्ययालिखेत अंतपंचाक्षरानेवंपुनरष्ट
 दलंलिखेत ६१ तेषुनारायणाष्टांगीलिख्यतत्केसरेरमांअंतचामापत्रेपंचाक्षरावि
 लिखेदितिपूर्वणान्यथासंख्यतत्केसरेद्वियाष्टपत्रकेसरस्थानेरमांश्रीबीजंकेसरव
 देवलिखेदित्यनुवर्तनीयं तद्वहिर्द्वादशदलंविलिखेदद्वादशाक्षरं ६३ तथोनमोभगव
 तेवासुदेवायइत्ययं द्वितीयाष्टदलाद्वहिर्द्वादशदलंलिखेत तथातत्रद्वादशोत्तरंलिखेत राम
 द्वारशाक्षरमुद्धरति नमश्चि आदिज्ञानानुकेसरेषुचत्वारिंशत्कारेणसंलिखेत ६४ तद्व २६

हिःषोडशदललिखितत्वेसरेहियं द्वादशदलकेसरेषुप्रतिपत्रेचतुःशस्ययाआरिहो
नानवर्णास्त्रिखित अवशिष्टवर्णास्त्रिखितमंत्पदलएववृत्ताकारेणसंलिखित तद्वहिरितिद्वाद
शदलाद्दहिःषोडशदललिखितलिखितत्वात्तत्वेसरेषोडशदलकेसरेस्थानहियंक्षीवीजेलि
खितित्पत्रुकर्षः दलेषुषोडशाक्षरलेखनमाह वर्मास्त्रजतिसेयुक्तंदलेषुद्वादशाक्षरं
५ तत्संधिषीरजादीनामंत्रान्मंत्रीसमालिखित वर्महुंकारःअस्वंपदकारः नतिनमः
शब्दःएतैरंशभागसेयुक्तंद्वादशाक्षरंदलेषुषोडशपत्रेषुयथासंख्यमालिखित तत्संधि
षिति तेषांषोडशदलानांसंधिविभागेषुईरजादीनांहनुमदादीनामंत्रान्बीजरूपास्त
मालिखित हनुमंतसुग्रीवभरतविभीषणालक्ष्मणअगदशत्रुघ्नगोवतंधृष्टकवी
जानिदर्शयति त्रिसंभृष्टंलृष्टंजंश्रुलिखितसम्पकृततोवहिः ६५ द्वाविंशारंमहाचक्रं

दविंदुसमायुते आद्ये बीजं हनुमतः द्वितीये स्रग्रीवस्य। तृतीये भरतस्य। चतुर्थे विभी
षणस्य। पंचमं लक्ष्मणस्य। षष्ठं अंशं तिलस्मण बीजानंतरं अंगे रवीजं बोद्धव्यं। विभी
षणं चांगारं चारिमर्दनमिति प्रागुक्तत्वात्। शत्रुघ्नबीजं जंजाववतो बीजं चकारात्
धृष्ट्यादिमंत्राणां बीजानामपि गृहणान्नानि लिखितं ततो वहिर्हनुमदारिषोऽशबीजं
वहिर्द्वात्रिंशत्। रद्वात्रिंशत्पत्रं महापद्मनादविंदुसमायुते सम्पूज्य स्मृत्या अलिखि
त महापद्मत्वं मंत्रराजलेखनयोग्यत्वात्। नारः प्रागवस्य चतुर्थी वयवः विंदुः पंचम
स्राभ्यां समायुक्तं नादेत्यादि द्यत्ययेन शक्त्यनेन गमायुतमिति क्वचित्पाठः। विलिखि
नमंत्रराजाणां सेषेषु पत्रेषु यत्नतः ६६ ध्यायेत् षष्ठवसूने कादशरुद्रांश्चतत्रैव द्वादश
नांश्च धातारं वषट्कारं ततो वहिः ६७ तेषु पत्रेषु मंत्रराजस्य द्वात्रिंशद्वर्णा विलिखितं राम

तत्रैवपत्रेषुवस्वारीन्यंततोद्यायेत धृवोधरस्रथासोमआपोवायुस्रथानलः प्रतृ
 षश्चप्रभासश्चवसवोष्टौप्रकीर्तिताः वीरभद्रशंभुगिरिशंजेकपाराहिर्बुध्नो पिनाक
 पराजितभुवनाधीशाः कपालीचदिकपतिः स्यात्तुः इत्येकादशरुद्राः पापश्रेणीविहा
 रणोदक्ताः वरुणास्रवेसंगोभानुरिंदोरविस्रथा गभसिश्चयमस्वर्णरेतादिनकरस्रथा
 मित्रोविष्णुरितिप्रोक्ताद्वादशामीदिवाकराः द्वादशेनाद्वादशादित्यानित्यर्थः द्वात्रिं
 शत्रमेपत्रेधातारं ध्यायेत ध्यानपूर्वकंपत्रेषुलिखित्वा पूजयेत अत्रश्रुत्याविशेषोक्त
 त्वेपिसंप्रदानुरोधान्नसिंहानुष्टुभंरामानुष्टुभंवालिखित्वा पूजयेत इतिशेषः भू
 ति तद्वहिर्द्वात्रिंशद्द्विहोमगेषुस्वपुरतोवषट्कारंलिखित्वा पूजयेत इतिशेषः भू
 तृहंवन्नशूलाद्यंरेखात्रयसमचितं द्वारोपेतंचराश्यादिभूषितंफणिासंयुतं ६८ तद्व

पूता.
२८

हिर्भूष्टहंचत्वरसंकुर्यात् कीदृशं वन्नशूलाध्यामाद्यं रेखाः सत्वरजसमअमिकासां
त्रयेण समन्वितं द्वारोपेतमिति प्रागादिचत्वर्युक्तं राशयोमेवाद्या आदिशब्देन
वलिप्रभृतयः अत्र राशिवत्प्राद्यंतमेव दीप्ताकालेषु पूजायां त्रफणिसंयुतमिति
संप्रदायः फणिभि अष्टकुल नागैः संयुतः अनंतवासुकिना गोतल्लकं कालप
प्रनामतः महापद्मशंखकुलिका अष्टनागाः कुलस्य विख्याताः एवं मंडलमालि
ख्यतस्य दिक् विदिक् च नारसिंहं वराहं च लिखितं त्रयं तथा ई० एवं मंडलमालिख्य
तस्य मंडलस्य दिक् प्रागादिदिक् नारसिंहं वीजं विदिक् अग्रे पादिषु वाराहं वीजं एतन्म
त्रयं लिखितं नृसिंहं वीजमुद्धरति कुरै फात्रुय हंडुना दशक्यादिभिर्युतः योऽसि
हः समाख्यातो ग्रहमारण्यकर्मणि ७० कुरः सकारः रेफारकारः अनुग्रह ओकारः श्री

राम
२८

कंठारिन्मासस्थानुग्रहदेवतावत्वात् इदुर्विनादुःप्रणावस्पपंचमोवपवः शक्तिःषष्टः
आदिशब्देनशांताख्यःसप्तमः योनृसिंह इति एष नृसिंहःसमाख्यातःनृसिंहंवीज
मुक्तं कीदृशोनृसिंहःग्रहाणांउपलक्षणायावृत्त्याग्रहभूतप्रेतादीनांमाराणांकर्मप्र
शस्तः व राहवीजमुद्धरति अत्पार्वीशवियद्विन्दुनादेवीजंचसोकरं हुंकारंचात्र
रामस्यमालामंत्रोद्धरतिः ७१ अंतस्थितःअवीशेश्वरसंवंधीउकारोयस्यईदृशा
वियद्वकारसैनविंदुनानादेनचसोकरंवारहेवीजेसमाख्याते उद्धारेणअभिज्ञाना
स्फुटीभूतमपिवीजंअज्ञान्यतिविशदयत्नेवप्राकृस्त्वितं रामस्यमालामंत्रमुद्धरति
हुंकारंचेति हुंकारस्वरूपमेवसोकरंवीमित्यर्थः मालामंत्रोद्धारंप्रतिजानीते
अत्ररामस्येति अत्रशास्त्रेअधुनारामस्यमालामंत्रंरितःइत्यर्थोक्तोवर्तने तां

पूजा-
२८

नतिश्च निद्रायाः स्मृतिर्मदश्च कामिका रुद्रासंयुता वर्द्धिमेधामरविभूषि^{ता।} ७२
दीर्घाक्षरयुताल्हादिन्यथोदीर्घासमानरा स्रधाकोचिन्यथामोधाविश्वमय्यथमेध
या ७३ युक्तादीर्घाज्वालिनीचमस्रस्माष्टतुरूपिणी सप्रतिष्ठाल्हादिनीत्वकस्त्रे
लः प्रीतिः श्रमरता ७४ ज्योतिःतीक्ष्णाग्निसंयुक्ताश्वेतानुस्वारसंयुता कामिकापं
चमोलातस्मातातोधांतदत्यर्थः ७५ समानंतोदीर्घयुतोवायुः स्रस्त्रयुतोविषः
कालोप्राणोभोविद्ययायुतः ७६ कामिकाकामिकारुद्रयुक्तार्थोद्यस्थिरासए ७७
तापिनीदीर्घयुक्ताभूरनिलोनंतगोनलः नारायणात्मकः कालोप्राणोभोविद्यया
युतः ७८ पीतारतिस्रश्चालांतोयोन्यायुक्तोततो नतिः सप्तचत्वारिंशद्वर्णो गुणानतः
स्रगणुस्त्रयं ७९ तारोनतिश्चेत्यादिस्रगणुस्त्रयमित्यंतं तारः प्राणवः नतिर्नमः शब्दः राम
२९

निद्रायाः निद्राख्य कलारूपातमकारादनंतरं स्मृतिकालासंबंधी गकारः मेदोधात्वसं
बंधीवकारः कामिका कलासंबंधीतकारः सचरुद्वेगोकादशस्वरेण संयुता संयु
क्तः कामिकाशब्दस्य स्त्रीलिंगत्वात् संयुतेति स्त्रीनिर्देशः वह्निरेफः मेधाख्य कलासं
बंधीघकारः सचामराख्य श्रीकंठदिर्दश्वरसंबंध्युकारेण संयुत इत्यर्थः दीर्घाख्य क
लासंबंधीनकारः सचाक्रयुता क्रूरोनुस्वारः अक्रूरस्यानुस्वारसृजित्वात् ल्हदिन्या
ख्य कलासंबंधीदकारः दीर्घाख्य कलासंबंधीनकारः सचमानदा कलातत्संबंध्याकारे
ण सहितः कृधा कलासंबंधीयकारः क्रोधि न्याख्य कलासंबंधीरकारः अमोघाख्य कला
संबंधीसकारः विश्वनामविश्वात्मावासुदेवसत्संबंधी केशवादिन्यासस्थ आकारः मेधाख्या
कलासंबंधीयकारेण युक्ता दीर्घानकारः ज्वालिनी कलासंबंधीवकारः सचसूत्राख्य श्व

ता.पू.
३०

देवताईकारेण सहितः मृत्पुरुषिणीनामकलातसंवेधीशकारः सप्रतिष्ठेति ल्हारि
न्याख्याकलासंवेधीरकारः सप्रतिष्ठाकलासंवेधाकारेण सहितः त्वधात्रसंवेधी
शकारः ह्येलाविषंतसंवेधीमकारः सचामेश्वरसंवेधुकारेण सहितः ज्योतिरग्नि
रेफः तीक्ष्णाख्यकलासंवेधीपकारः सचाग्निनारेफेण संयुतः श्वेताख्यकलासंवेधी
सकारः सचाब्रुस्वारसंयुक्तः कामिकाख्यकलासंवेधीतकारस्य पंचमोनकारः लां
तोवकारः तांतांतःतस्य अंतःयकारः तस्याप्यंतोदकारः धांतानकारः समानंतःअं
नंतआकारस्येन सहितः वायुर्धकारो दीर्घयुतः दीर्घः अकारस्येन युतः अत्रयाकाराणां
बुरोधेन याकारोद्धारः अक्षराणामनायंतयकारश्च अकारश्च संधिमकृत्वेव गणनीयो
तेन वक्ष्यमाणसप्तचत्वारिंशद्वर्णत्वमविरुद्धं विषोमकारः सचस्रस्माख्येश्वरदेवता

राम
३०

कश्कारस्युक्तः कामिकातकारः पुनरपिकामिकातकारः सचरुदेगोकीदशस्वरेणायु
क्तः अथोयेत्पत्रप्रष्टुह्यसंज्ञायाअभावः क्कादसः स्थिराख्यकलासंबंधीजकारः सइ
तिस्वरूपं एइतिवस्वरूपंसेतपर्थः तापिन्याख्यकलासंबंधीवकारः अष्टत्रिंशत्कलान्या
मेखकारवकारयोश्चापनीसंबंधप्रसिद्धः भूर्लकारोदीर्घेणाकारेणायुक्तः अनिलोयका
रः अनेतगोनलः आकारस्योरेफइत्यर्थः नारायणात्मकः कालइतिआकारसहितो
मकारः प्राणोवायुः एकारः अंभउर्द्वकवकारः विद्ययाइकारेणायुक्तः पीताख्यकला
संबंधीषकारः रतिकलासंबंधीणकारः षष्टिष्टः लोतोवकारेणान्याएकारेणायुक्तः त
तोनेतरंनतिर्नमः शदः ॐ नमोभगवतेरघुनेरनायरज्ञोघ्न विशशयमधुरप्रसन्नवेदनाय
अमिततेजसेवलापरामायविष्णवेनमः इति सप्तश्लोकार्थः सप्तचत्वारिंशदिति अथराज्या

पू.ता
३१

भिषिकतस्पतस्परा मस्पस्रगणुमीलामंत्रः सप्तचत्वारिंशत्तर इत्यर्थः कीदृशोयंस
त्वरजस्रमांसिअंतःस्वरूपेयस्यासौगुणांतस्त्रिगुणात्मक इत्यर्थः सात्विकादीनामु
पासकानांसात्विकादिफलरात्तत्वात् तुशब्दोमंत्रांतरेभ्यःप्रकर्षद्योतनार्थः अयं
मंत्रोराज्याभिषिक्तस्येवरा मस्पनत्वनवासिनरति द्योतयित्वस्वक्ते राज्याभिषिक्त
स्पतस्परा मस्योक्तकमास्त्रिषेत् इदं सर्वात्मकंयंत्रं प्रागुक्तमृषिसेवितं ७८ यंत्रले
खप्रकारमुपसंहरति उक्तकमादिति उक्तयंत्रोपजीविनाफलमाह सेवकानांमो
क्षकरमायुरारोग्यवर्द्धनं अपुत्राणां पुत्रवृद्धिं च बहुना किमनेनैव ८० प्राप्नुवन्ति
ज्ञानात्संन्यगत्रधर्मादिकानपि इदं सर्वात्मकमिति इदं प्रागुक्तं यंत्रं सर्वात्मकं न राम
भिभिर्वसिष्ठादिभिः सेवितं सेवकानां मोक्षप्रदं तथापुरारोग्यवर्द्धनं अपुत्राणांच ३१

पुत्रदंनत्रिदंयंत्रमोक्षप्रदमेवत्रिवर्गदंतनस्यादित्याशंक्याहवहुनेतिवहक्तेनकिं
अनेनयंत्रेणांवेनिश्चितं कृणात्समाचीनानुत्कृष्टानुधर्मादिकंश्चप्राक्कवेतिइदंच
यंत्रमतिगोप्यमित्याह इदंरहस्यं परममीश्वरेणापिदुर्गमे ८१ इदंयंत्रंचपरमं गुप्तं
यतईश्वरेणापिदुर्गमंदुर्वोधमित्यर्थः इदंयंत्रंसमाख्यातंनदेयंप्राकृतेजने इतिअत्र
समाख्यातमिदंयंत्रंप्राकृतेजनेसामान्येनाचेनदेयं इतिशब्देचतुर्थोपनिषत्समा
प्त्यर्थः पूजांगयंत्रंचतुर्थोपनिषद्वक्तृसंप्रतिप्रधानभूतानांपूजानिरूपयित्वंपंच
मोपनिषत्प्रवर्तते भूतारिकंशोधयेद्वारपूजांकृत्वापश्चाद्यासनाद्यःप्रसन्नः अर्वा
विधावस्यपीठधाराधनं पार्श्वार्चनंमध्यपश्चार्चनंच ८३ भूतारिकंशोधयेदित्यादि
पृथिव्यज्वेस्वासनाधःप्रकल्पेत्यंतंयुग्मं भूतेश्चिद्यादिपंचकंआदिशब्देनात्माप्र

ताः प्र तिमापूजाद्वयं सिति श्वष्ट्यंते तत्रभूतशुद्धिः शोषणाराहनप्रावेनेः आत्मशुद्धिर्वैद्य
ग्रविरहात् प्रतिमाशुद्धिः पूर्वपूजानुलेपनस्तालनेन पूजाद्वयाणां शुद्धिः केशकी
टाद्यपाकरणेन सितिरूपालेपनरंगमालादिना ज्ञेयं पूजकोभूतादिकशोधयेदि
त्यन्वयः कीदृशः पूजकः द्वारपूजावत्तर्षेपि द्वारेषु विहितं पूजां कृत्वा पद्मस्वस्तिका
सनस्यः प्रसन्नः चित्रनेर्मल्पवान् अस्पृष्टतस्परामस्पृष्टेनारितिवा पूजाविधौ
कर्तव्ये सति पीठाधारोर्ध्वपार्श्वार्चने पूजाविधौ कर्तव्ये सति विघ्नदुर्गामित्पारीश्वर
जयेदिति तृतीयश्लोकेनान्वयः किं कृत्वा पीठाधारोर्ध्वपार्श्वार्चने कृत्वा पार्श्वार्चने कृत्वा
मध्यपार्श्वार्चने कृत्वा प्रयोगस्तु पीठस्याधरभागाय नमः पीठस्योर्ध्वभागाय नमः पीठस्य
पूर्वपार्श्वाय नमः पीठस्य दक्षिणपार्श्वाय नमः पीठस्य पश्चिमपार्श्वाय नमः पीठस्य

उत्तरपाश्चायनमः इति पीठाधरादिपूजा अथ पीठमध्यगतकमलायनमः कृत्वा मृदुश्रृंग
सत्तलिकापारलासने देशिकं चार्चयित्वा शक्तिं च धाराख्यं कंकुर्मनगोष्ठ्यिव्यज्ज्वलामन
धप्रकल्पं तद्धं मृदुश्रृंगोतिपीठाद्व हिरेण्यमवामभागे मृदुकोमलाश्रृंगान्निगधासत्त
लीशोभनात्तलपटितस्याध्यातायां भावितेरत्नमिश्रितसिंहासने भाविते देशिकमाचार्यं च
चर्चयित्वा स्वासनाधः स्वाभिन्नतया ध्यातरामस्यासनपूजा पीठं तस्याधोभागे आधारख्यश
क्त्यादिपंचकंप्रकल्प्य अत्रायं प्रयोगः पूजा पीठस्याधोभागे आधारशक्तये नमः तदुपरि कृ
मायनमः तदुपरि शेषाय नमः तदुपरि पृथिव्ये नमः तदुपरि कमलायनमः विष्णुर्गोष्ठे
त्रपालं च वाणीवीजादिकांश्चाग्निदेशादिकांश्च पीठस्याधिष्ठेषु धर्मादिकांश्च नजपूर्वा
संस्तुत्यादिस्त्वर्चयेच्च ८५ अग्निदेशादिकान् अग्नेयं नैऋतं वायव्यं शानं देशकान् वीजादि

कान्गडुत्तंसं एतद्दीजपूर्वकान् गणेशदुर्गाक्षेत्रपालसरस्वतीदेवानर्चयेत् अत्रायं
प्रयोगः पीठस्याग्निं यादृशि गंगा पतयेत् नमः नेत्रात्पादुङ्गुर्गीये नमः वायव्याक्षेत्रे
त्रपालाय नमः ईशान्यां सरस्वत्यै नमः पीठस्याग्निं यादृशि अग्नेयादिकोणाक्रमणो व
धर्मादिकान् धर्मज्ञाने वैराग्यापेक्षया अपर्चयेत् नञपूर्वाविति दिक्पूर्वादिदिक्चतु
ष्टये नञपूर्वास्मान् अधर्माज्ञाने वैराग्यापेक्षया अपर्चयेत् मध्ये क्रमादर्थं विधायितेजां
सुपयुष्यं उमेरर्चितानि कमलमध्ये उपयुष्यं परिक्रमादर्थं विधायितेजां सि अउमेरका
र उकारमकारैः प्रणावांशभूतैः अर्चितानि समन्वितानि अर्चयेदित्यनुकर्षः रजः
सत्त्वतम एतानि तृत्तयं वीजाद्यं क्रमाद्भावयेत् च रजः सत्त्वतम एतानि सत्त्वादि क्र
मात् वीजाद्यं संरंजं एतत्सर्वं कथं यास्यात् त्रयाष्टत्रयपञ्चनभावयेत् चकारादर्थं यदपि ३३

तमंतरात्मानं

अत्रायंप्रयोगः कमलमध्ये अंशकायनमसदुपरिउंसोमायनमः तदुपरिमंश्रये
संसत्वाय रंजसेतंतमसेनम आशाख्याशाख्ययात्मानंवापरमात्मानंमंततः आ
नात्मानं चार्चयेत्तस्यदिक्तमायाविद्येयकलापरतत्वे ८७ अंतःकर्णिकायामध्येआ
शाखपूर्वादिरिक्तआत्मादीश्वतुरः पूजयेत् आशाखपिविदित्वपितानेवपूजये
त् नचावरणपूजादिवद्विदित्वात्मादीनृदिक्तचनिवृत्त्यादिकाः पूजयेत् वचनप्रमा
णपात तस्यदिद्वितितस्यकमलस्यपूर्वादिरिष्टुदिक्तमायातत्वंविद्यातत्वंकलातत्वं
परतत्वंचपूजयेदितुत्तरेणात्रयः परमेवपारंपारंचतत्वंचेतिपारतत्वमित्यत्रस्वार्थः
णप्रत्ययः संपूजयेद्विमलादीश्वशक्तिरभ्यर्चयेद्देवमावाहयेच्च (विमलोत्कर्षिणी
स्तनाक्रियायोगाप्रद्वत्सत्याईशानुग्रहाख्यानवशक्तिःपूर्वादिरिक्तमध्येआवा

ता.पू
३४

रष्टमिः५

हृषेदेवमावाहयेच्च विमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगाप्रक्षासत्पारैशानुग्रहाख्या
 नवशक्तिःपूर्वार्द्धिक्तमध्येआवाहयेदर्वयेच्च देवंश्रीरामावाहयेच्चकारार्चयेच्च आ
 वरणापूजामाह अंगव्यूहानिलजाद्यैश्चपूजाधृष्ट्या दिक्कैर्लोकपालैस्तद्वैः अंग
 निहृदयारीनिव्यूहशब्देनात्मात्यःशक्तिकावासुदेवादयश्च अनिलजाद्यैरितिअ
 निल जोहनुमांसरादिभिः पूज्यपूजयित्वाधृष्ट्यादिक्कैरष्टभिःमंत्रिभिःलोकपालैरि
 द्यारिभिः तद्वैरिंद्राद्यायुधैर्वज्रादिक्कैः सहितैराद्यवंचाराधयेदित्युत्तरश्लोकेना
 न्वयः वसिष्ठाद्यैर्मुनिभिःलोलमुखैरागधयेद्वाद्यवंचंदनाद्यैःमुख्यापहारैर्विविधै
 श्चपूज्यतस्मेजयादीश्चसम्पत्कसमर्प्य ८८ वसिष्ठाद्यैर्मुनिभिःप्रागुक्तेर्द्वादशभिर्नील
 मुखैःषोडशैःवानरैःपरिवृतैराद्यवंचंदनाद्यैःपूजयेत् आदिशेदेनपुष्पधूपादयः ३४

८८३

राम
३४

ष्टपवित्रैर्नैवेद्यैः पूज्यपूजयित्वा तस्मै राघवाय सम्यक्पूजपादौ नमः पूज्य राघवमा राधयेति
तिसंवेधः अथ पूजागध्यानमाह एवंभूतं जगदाधारभूतं रामं वेदे सच्चिदानंदरूपं गदाज्ञ
शंखचक्रं भवार्थं सौम्यायाये नमो ह्यस्योतिः सर्वः २० एवंभूतं सच्चिदानंदरूपं जगदाधा
रभूतं रामं वेदे कीदृशं जगदाशं खचक्राज्ञधरं अशिष्टः चक्रवाचकः भवस्य संसारस्यारि
निवर्तकं ध्यानफलमाह सयति यः कश्चिदपि ध्यायेत्स सर्वोपि मोक्षमाप्नोति उक्तध्या
नफले सदृष्टं तमाह विश्वयापी राघवोपसदानां मंतर्ध्वं शंखचक्रं गदाज्ञं धृत्वारमा सहि
तः संभृतश्च सपत्नः सानुजः सर्वलोकी २१ एवं यो राघवं शिवा विभूतो राघवो रामः स यथा
संभृतः परिवारसहितः सपत्नः नगरनिवासी सर्वलोकसहितः तदानीं स्वर्गारोहणसमये
शंखचक्रं गदाज्ञं धृत्वारमा सहितो दृष्टः सन्नतर्ध्वं तद्भक्त्या यत्नं कर्मांश्च सुकृतं तथापहं

ता.प्र परमंयांति ते च स्वप्रकाशति ज्ञानात्मके स्वरूपेऽवस्थितः तथा ये भक्तास्तेऽपि लब्धकामा
न श्रीरामोपासनप्राप्तकामान् भुक्त्वा परमं पदं यांति चिन्मय इत्यारभ्य एतदंतःक
पाठे फलमाह इमाञ्च सर्वकामार्थदाश्च ये ते पठंति अमलायांति मोक्षं ये ते पठं
ति अमलायांति मोक्षमिति ५२ ये सर्वकामार्थदायिनीरिमारुचः पठंति ते निर्मला
भूत्वा मोक्षं यांति अभ्यासः ते निर्मला भूत्वा मोक्षं यांति अभ्यासः पंचमोपनिषत्समाप्त
र्थः इति शब्दपूर्वाद्द्विसमाप्त्यर्थः ॥ इति श्रीमद्विश्वेश्वरविरचितायां श्रीरामता
पिनी पूर्वाद्द्वितीयायां पंचमोपनिषत्समाप्तः पूर्वाद्द्विसमाप्ते ॥ ॥ ॥ ३५

१३/॥ ६॥

93/11 (e)

श्रीरामचंद्रायनमः १

म३

उ.ता
२

श्रीगुरुभ्योनमः ॐ नमः परमात्मने सर्वविघ्नोपशमानमः सत्पंता रक्तत्वमोमिदमणु
स्थूलं च त्रयादकं जायस्व प्रसृष्टप्रिगे स्मृतिवशाद्विद्यायतीतं विभुं भूनासातउपास्य
मानममरे सत्पंता रीयात्मकं कानुग्रहविग्रहं जनकजानिभजे राघवं १ यः शब्दे प
रिनिष्ठितो यपरमेव ह्यपतिन्यायतो यत्कारुण्यसुधोदविंदुकीणाकासे सारसं ताप
नुत यद्गंभीर्यमगाधमप्यनुचरैर्गंधं समाश्रीयते तस्याप्तस्य श्रीगुरोरुदारचरणद्वं
द्वारविंदं नमः २ आसीद्वाशिष्ठवंशो नृहरिरिति पुरा केशवाक्षस्पृष्टः तस्मात्कृष्ण
क्षत्रयोभूद्धरिणः सुखः पनेकुंडिनाख्ये तस्मात्स्त्रुंगुणाधिंसमजनिकमलावा
प्रभूत्या यतीनामानंदाद्यः सरामो विदधे साधुटीकां वनाख्यः ३ श्रीरामोत्तरनापनी राम
यविलसकुत्पथं संशोधनया जेनार्जितजन्मकोटिदुरितध्वसानुवसारकृशा टीका १

त्वात्महितार्थमेवविदुषां बोधायसानोच्यते तच्छ्रुत्वा मनाशरीरपतिभिर्विस्मृत्य मेवा
पले ४ आनंदनिधिना मीयंरीकाप्रोद्धाद्यते मया रामचंद्रमणिं प्राप्य कर्तुं सा प्राप्ता
द्वये ५ इह खलु सकलप्राणभृतां सुखार्थित्वं दुःखार्थित्वं च ध्यायमानत्वात् सुखो
त्पादित्वा दुःखजिह्वा संयोरनिवारितप्राप्तौ कश्चित्कृतसुखं तन्निचयस्वचित्तरमक
लेवरकमनीयतया वश्यं भाविदुःखाविनाभूतत्वेन सातिशयत्वेन च विषयजनितं सुखं
दुःखमेवेति मत्वा सकलसंसारदृश्यं तोषरमपरो भवति उपरतः सत्संसारमलोन्मूला
नापयते संसारस्य ब्रह्मात्मैकत्वापरितानविलसितत्वाद्ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानेनैव तस्यो
द्देशसंभवादमणीयतरं श्रीरामब्रह्मविद्यासिद्धयिषया श्रीरामोत्तरतापनीयोपनि
षत्सगुणोपासनफलभूतनिर्गुणश्रीरामोपासनपरतया प्रवक्ष्यते यद्यप्यत्रोपनि

ता. २ षट्पदस्य उपनिषू **व**र्त्तमाने **व**र्त्तिष्यन्नस्येव मुख्यपाठ्याश्रीरामब्रह्मविद्यापरत्वं तथा
 पिलक्षणायावृत्त्याब्रह्मविद्यार्थायां श्रुतावपि ब्रह्मविद्याप्रवृत्तिः पुण्येव शब्दस्य वृत्तिर्न
 लक्षणातिनच वाच्यं वृद्धेरुभयोरपि शब्दप्रवृत्तिनस्वीकारात् ननु भवतु श्रुति
 रूपग्रंथेषु उपनिषत् तस्यापि न व्याख्या नार्हता मासादयेत् देहेन्द्रियातः करणा वि
 लक्षणात्मनः कर्मविधिशेषत्वेन श्रुतिपरत्वात् न हि विलक्षणा मात्रेणात्मस्वरूपं शक्यमा
 कल्पितं अत्र त्वयमात्मा ब्रह्मतत्त्वमसीत्यादि महावाक्यैर्व्याख्यातैकत्वलक्षणाया
 त्मत्वे निरूप्यत इति अगतार्थत्वेन व्याख्या नार्हत्वमासादयेद्देव ननु कर्मकांडदे
 वाताकांडयोः फलपरत्वादेकस्यैव वेदस्य वाक्यभेदप्रसंगेन न व्याख्या नार्हत्वमिति
 चेत् न कांडत्रयस्यैव वाक्यताप्रसिद्धेः कर्मकांडे तमेतमित्यनया विविदिषा श्रु

तत्तु विलक्षणात्वस्यैवोपपादितत्वात्

प्र

राम

२

तत्पदार्थः

त्पापज्ञानादिनांतःकरणाशुद्धिमुत्पाद्य देवताकोडेचोपासनपाशुद्धांतःकर
णैश्चित्रत्यैर्यशिसित्वा ज्ञानकोडेत्वंपदार्थद्वयपरिशोधनेनचजहदजहद्वस्य
यावत्सामैकत्वेप्रतिश्रवणादिनाप्रयतितव्यमितिकोडत्रयसंगतिर्भवद्भिः
श्रीमच्छंकराचार्यैरेवदशितानातःपृथक्प्रयत्नश्चाश्रीयते ननुभवत्कोडत्रय
संगतिसंशयापि वेदनाशद्वत्वाद्दृष्टव्यवश्यामवत्सपरत्वासेभवाच्चव्याख्यायु
क्तिप्रतीयतःशद्वत्प्रवृत्तिस्तत्रिधासुख्यालक्षणागोणीचेति मुख्यापिद्विविधा
रूढियोगभेदेन तत्ररूढिसावद्वत्सगणानप्रवर्तते तस्यशद्वगोचरत्वात् तस्याश्च
स्वरूपजातिगुणनिर्देशार्हेवस्तन्येवडिच्छुःगोःशुक्लइतिसंज्ञासंज्ञिसंकेतेनप्रवृ
त्तेःनापियोगीनापिलक्षणा ब्रह्मणासंगत्वेनसेवधाभावान्न योगवृत्तेर्निराकारि

ता-
३

प्रकृति ४

ष्यमाणत्वाच्चसंज्ञायाश्चसंज्ञासंज्ञिसंकेतेनाभिहितार्थसंवेधिनिचवस्तुनिगो
यांयोषडतिवत्प्रवृत्तेः यथाहुः अभिधेयाविनाभूतप्रवृत्तिर्लक्षणाप्यतइति नगो
णीब्रह्मणोनिर्गुणत्वात्तगोणपास्त्वभिहितार्थलक्षितगुणयुक्तेतसदृशसिंहोमा
णावकइतिवत्प्रवृत्तेः यथाहुः लक्षमाणगुणोर्योगाद्दृतेरिष्टात्तगोणातेति योग
वृत्तेरसंगत्वाद्धेतोरेवनब्रह्मपरत्वं तस्याश्चरूढिलक्षणागुणत्रिविधवृत्तिप्रतिपा
दितपदार्थयोर्वीप्रत्ययार्थयोर्वीयोगेनवापंकजमोपगवःपाचकइत्यादिवत्प्र
वृत्तेः अस्याश्चरूढिलक्षणागुणत्रिविधवृत्तिर्तोब्रह्मणःपदार्थत्वायोगात्परा
र्थस्यचवाक्यार्थत्वायोगात्प्रकृतिगोचरत्वं अत्रोच्यतेब्रह्मणःशब्दागोचरत्वे
नासंगत्वेननिर्गुणत्वेनचप्रकृतिगोचरत्वेसाक्षान्माभून्नथापिसगुणद्वारानि

४
राम
३

गुणो समन्वयायुक्तमेव ब्रह्म परत्वं वेदानां तथा हि यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्पज्ञान
मयं तपः सर्वस्य वशी सर्वस्वशानः यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरः सो कामय
तबहुस्यां स एतत् तत्तेजो मृजत सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्याद्याः श्रुतयोगवन्तेषु
लोच्यते संपन्नं सकलकल्याणगुणानिलये सर्वज्ञं सर्वशक्तिं सर्वेश्वरं सर्वनिर्ण
तारं सर्वोपास्यं सर्वकर्मफलदातारं सच्चिदानंदसगुणं गुणानभिभूतं श्रीरामं प्रतिपा
दयंति तत्त्वमस्यादिवाक्यानि तत्र तादृगीश्वरत्वाभावाज्जीवस्य संसारनिवृत्तिद्वारात्
त्वं पश्योः सामानाधिकरण्यप्रतीत्यन्यथा नृपपत्न्यानिर्गुणोपर्यवस्यति न तावत्सा
मानाधिकरण्यवैश्वदेव्यामिहेति बडुभयोरेकार्थाभिधाने न कुतः मित्रार्थत्वात् य
थोक्तं आमिसां देवतायुक्तां वदत्येवैष तद्धितः आमिसां परमां निध्यात्तस्यैव विषया

ता.
४

र्षणमिति नचाजहत्स्वार्थयोः सामानाधिकरणं निरुद्धलक्षणया विशेषणवि
शेष्यभावेन नीलमुत्पलमिति वत कुतः विरुद्धार्थत्वेन तदयोगात् तदुक्तं स्वबु
धारज्यतेयेन विशेष्यतद्विशेषणमिति नचाजहत्स्वार्थत्वेन संवेधिलक्षणया कु
स्वमितदुमागंगा इति वत कुतः एकार्थत्वस्य विवक्षितत्वात् अतो जहदजह
त्स्वार्थलक्षणया सायं देवदत्तवद्विरुद्धांशत्वात् नानुगतचिदंशेने कार्येन सा
मानाधिकरणेन निर्गुणोपर्यवसाने अस्थूलादिवाक्यानां त्वसाक्षादुपाधिनि
षेधेन उपासनावाक्यानां त्वन्यार्थप्रवृत्तसृष्ट्याद्यवलंबनेन साधनविधानेन नि
र्गुणोपर्यवसाने अस्थूलादिवाक्यानां त्वसाक्षादुपाधिनिषेधेन उपासनावाक्या
नां त्वन्यार्थप्रवृत्तसृष्ट्याद्यवलंबनेन साधनविधानेन निर्गुणवत्परत्वेन निराकु

राम
४

लमेव ब्रह्मकारिणां सगुणोपासनेन निर्गुणोपायिकंचिन्मयशुद्धिपंचोपनिषदानि
रूपिते इदानीमुक्तमाधिकारिणां कर्मसुतत्फले च विरक्तानां संन्यासिनोपरमहंसा
नां श्रीगोमतेरतापनीयोपनिषदातरेव निर्गुणोपासनेन सगुणफलभूतं निरूप्यते
मेव श्रीगोमतेरवब्रह्मविद्यामविद्यापनादिनी प्रकटयितुं कदाचिन्मयिलोपवनेन
नको वैदेह आसांचके तत्र च योगीश्वरः शिष्यसंघे मुनिगणोश्च परिवृतः आसी
त तत्रानेके मुनिवरे सद्ब्रह्मवेत्तृत्वमसहमानेः पृच्छते एवं सति तं ब्रह्म स्पतिगुरु
रुवाच याज्ञवल्क्ये यज्ञवल्क्योपास्य यत्प्रसिद्धं अनु पश्चात् सर्वस्माद्द्वेषु एपाति
शयचरमकोटिनिविष्टं सर्वं कृष्टं पुण्यफलमिति यावत् कुरुते कुरुते कुत्सितं रोतीति
कुरु पापकर्मसंसारहेतुभूतं तस्य क्षेपणान्निरसनाच्चातीति तेन तेने हि दृढमूल
दे ने

ता-
५

तृणादिनिर्स्पृते यद्वाकुः पृथिवीदिहाद्याकारपरिणतातस्यांरोतिरावेकरोतीति कु
रुप्राणस्यसेत्रे रावकर्तुः प्राणस्यनिवासस्थाने ततकुरुसेत्रे प्राणस्याधिष्ठान
मित्यर्थः देवानामिन्द्रियाणांतदधिष्ठातृणां वा देवयजनं देवस्य स्वयंप्रकाशस्यात्मा
नः द्योतनात्मकातर्यामिणाः श्रीरामचंद्रस्येत्यर्थः यजनं पूजाकरणं यत्र हीडिया
णिविविधविषयोपहारैस्त्रयराभिधमात्मानं श्रीरामचंद्रं पूजयंति तथा च वार्त्ति
ककाराः भोगश्चिदवसानं तेति सर्वेषां भूतानां समष्टिष्वष्टात्मकानां ब्रह्मस
दनं ब्रह्म श्रीरामाख्यं देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं तथा च कर्त्तिककर्त्तराः भोग
तदेव सदनं निवासस्थानं यद्विशेषणद्वयविशिष्टं कुरुसेत्रं तत्किमिति शेषः उक्तं
रमाह अविमुक्तं अविद्याकामकर्मादिभिर्मुक्तमप्यविद्यादशायामविमुक्तं वैष

राम
५

सिद्धं ब्रह्म पुरुषशब्दवाच्यं तच्च द्विविधं पूर्णतत्पदं उपाध्यफलसिते रामे पुरिशयाने
त्वं पदं उपाधिधर्मानात्मनि मन्ममाने च तदुक्तं उपाधिज्ञानमनादिसिद्धमस्मिंश्चि
दाभासनमीश्वरत्वं उपाधिरंतस्कराणां त्वमर्थं जीवत्वमाभासनमस्य तद्वदिति तद
शोधितपदार्थद्वयभूतं ब्रह्मेव कुरुक्षेत्रे देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमि
त्यनुवादः पदार्थद्वयपरिशोधने नैकरसे ब्रह्मावस्थानं भवति यस्मात् तस्माद्यत्र
कचन यत्र क्वापि गंगा प्रयागां होतद्विपरीते वा गच्छति तदेव तत्स्थलमेव मन्येत ना
नीयात् कथं इति अनेन प्रकारेण प्रकारमाह इदं वै मया प्राप्तं स्थलमेव तं विमुक्तं
मेवेत्यन्वयः उक्तविशेषणमेव नान्यदिति पुनराह कुरुक्षेत्रे देवानां देवयजनं सर्वेषां
भूतानां ब्रह्मसदनमिति स्थलमेवाविमुक्तमित्यपचारेणाव्यग्रत्वं संपादनार्थं सूय

ता. ३. ते अत्राविमुक्तेकुरुक्षेत्रादिरूपेपरार्थद्वयपरिशोधनेहियस्मात् जंताः परार्थद्व
यसामरस्यामजानतोमुमुक्षोः प्राणेषु पंचप्राणज्ञानकर्मेन्द्रियमनोसिषोऽशंतेषु
उक्ताममाणेषु अभिमानाभावेनलीनप्रायेषुसत्सु तथाचस्मर्यते प्राणगतेतथा
देहःसुखंदुःखंनविंदति तथाचेत्प्राणयुक्तापिसंकेवल्यश्चमेवसेदिति रुदः रु
तदुःखमविद्यातत्कार्यभूतं द्रावयतिनाशयतीति तथा इश्वरस्य त्परार्थीराम
एवाचार्योभूत्वाआचार्यवानुरूपोर्विंदतिश्रुतेः तारके तारात्मकत्वान्नथा सर्व
स्मान्मंसारभयात्संतारयतीतिवा तथा ब्रह्मतारकविशेषणाविशिष्टं ब्रह्म ब्रह्मवि
द्या ब्रह्मात्मैकबोधकंमहावाकंश्रीराममंत्रमितियावत् व्याचष्टे कथयति येनता
रकब्रह्मजनितज्ञानेन असौरुद्रानुगृहीतो जीवः अमृती अमृतोभूत्वाब्रह्मस्मी

राम

६

त्यभिमानवान्मोहात्मा भवति स्वेन स्वयं ज्योतिः स्वरूप रामात्मना वतिष्ठते राम
मंत्र रामयोर्वाच्यवाचकत्वेनाभिहात पूर्वस्य हेतोर्गस्मादर्थस्यात्राप्यः तस्माद
विमुक्तस्य शुद्धत्वे पदार्थस्य निरुपाधिब्रह्म रामात्मतापत्तेः अविमुक्तमेव निषे
वेत नितरां मेवेत विजातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाहेणासाक्षात्कु
र्यादित्यर्थः अविमुक्तं न विमुचेत यस्मिन् कस्मिंश्चिदंशे आत्मानुसंधानेन परित्यजेत
तदुक्तं पादपूज्यैराचार्यैः त्वंपदार्थविवेकाय संन्यासः सर्वकर्मणां श्रुत्या विधीयते
यस्मात्तन्मागीपतितो भवेदिति एवं गुरुणा याज्ञवल्क्यस्य बुद्धिपरीक्षार्थं स्वस्य बुद्धि
शुद्धयर्थं वा पृष्टेन याज्ञवल्क्येनोक्तं गीचकारवृहस्पतिः एवमेवेतत् पदार्थद्वयेक
मेवाविमुक्तं कुरुक्षेत्रं देवयजनं ब्रह्मसदनमिति पदार्थद्वयशुद्धिज्ञानवतः प्राणा

मि

कपाधिविलयेऽश्चरानुग्रहेणोक्तवस्तुविद्ययावत्सामैक्यंभवतीतिभावः ब्रह्मेवसच्च
स्माप्यतीतिश्रुतेः यद्वाप्राजन्मनिसंन्यासाद्यधिकारसंपादनेपिकेनचिद्वलीयसाक
र्मणाकस्याविद्येनोजडभरिनवदुत्पन्नानामधिकारिणामनधिकारिणां सर्वेषाम
नुग्रहार्थं पृच्छति यत्प्रसिद्धं अनुपश्चात् सर्वत्रविहरतोविहारार्थपरं सर्वतीर्थेभ्य
उत्कृष्टतमंभूमेरुत्तमं गतियावत् कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं
देवानां देवजयनं देवैरिन्द्रादिभिरपि देवः परमेश्वरो राम इत्येतस्मिन् सर्वेषां भूता
नां ब्रह्मादिस्थावरान्तानां ब्रह्मसदनं ब्रह्माग्निहेतुभूतं तत्किमिति शेषः विशेषण
द्वयविशिष्टं प्रसिद्धं कुरुक्षेत्रमेव कुरुक्षेत्रमन्यदेति संदेहेऽत्र उक्तं माह अविमुक्तं क
राविदपि विश्वेश्वरेण न विमुक्तं काश्यपिधं वेनिश्चयेन कुरुक्षेत्रं देवानां देवपुत्र ७

नंसर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं अविमुक्तत्वात् कृष्टं तमेनासि पस्मान्नास्माद्यत्र कचन गच्छ
ति पंचकोशेषु पंचकुत्र विद्विचरति तदेव भूतं प्रदेशमेव मन्येत जानीयात् कथं इति अ
मुना प्रकारेण प्रकारमाह इदं वै इदमेव कुरुते त्रैदेवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्र
ह्मसदनमिति अत्राविमुक्ते हियस्मात् जंतोः प्राणिनामात्रस्य प्राणिशूत्रक्रममाणेषु
लोकांतरंगच्छ रुद्रः दुःखहारित्वाद्गिरनाद्या तारकं ब्रह्म श्रीरामं मंत्रात्मकं व्याच
ष्टे दक्षिणार्को कथयति तदाह विश्वेशः श्रीरामं प्रति मुमूर्षोर्मणिकर्णिकामर्षो
रुक्निवासिनः अहं हि शमितं मंत्रांतरकं ब्रह्म संशितं अतस्त्वं जानकीनाथ परं ब्रह्म
मिनिश्चितमिति येन तारकब्रह्मविद्योपदेशेन असौ जीवः अमृती भूत्वा ब्रह्मास्मी
त्यभिमानवान्मोक्षी भवति विदेहकैवल्यमापद्यते शुद्धांतः करणः स्याद्यार्थरूप

ता-

लोपदेशाद्विदेहतां जीवन्मुक्ततां चापादयति किंपुनर्निजरूपेण न स्वसन्निधिलेश
वशाच्छुद्धतामुत्पाद्य विदेहतां भक्तवात्सल्येन गलगरलादिदेहदानेन जीवन्मुक्ततां
चापादयतीति नात्र तारकस्य व्यवस्था करणमुचितं उपदेष्टुं कस्यच जलधिजल
ववदनसंघाववडुल्लुपत्वात् जानादेव त्वेकेवल्यं तज्ज्ञानमौलम्यमेव यस्मात् त
स्मादविमुक्तमेव निषेवेत अत्पादरेण सेवेत। अविविमुक्तं न विमुचेत हे त्रसंन्या
संकुर्यात् अंगीकारादाह गुरुः एवमेवेतद्याज्ञवल्क्येति नन्विमपि प्राणेषु क्रममा
णो धित्यनया श्रुत्या प्राणवतां जंगमानां मेव तारकवह्नौ पदेश इति चेत् न स्थावरा
णामपि प्राणधारणा विशेषात् न हि प्राणव्यतिरेकेण यस्य कस्यापि जन्म संभवति
यच्च किंच प्राणभृदिति श्रुतेः यत्किंचेदं प्राणिजाते जाते जंगमे च प्रविच यच्चावस्था राम

वरं सर्वतत्त्वज्ञाने प्रतिष्ठितमिति स्मृतेऽपि जंगमेषु प्राणिनां क्रममाणा न अभिव्यक्तिर्यथा
न तथा स्यादवरोधेति विशेषः भूतानां प्राणिनां श्रेष्ठ इति मनुवाक्यमप्यभिव्यक्त्यभि
प्रायमेव न त्वन्यत्र प्राणित्वप्रतिपादनपरं तर्हि शास्त्राधिकारित्वान्मुमुक्षाणां मेवा
स्मिति चेत् न पूर्वजन्मनि सूत्रसंस्कृतस्यापि केनचित्प्रतिबंधकेन कर्मणा यकिंचि
देहावगतौ शास्त्रसाफल्यञ्च न ह्येकेन जन्मना विमुक्तसौलभ्यं बहूनां जन्मनामेते
ज्ञानवान्मां प्रपद्यत इति भगवद्वचनात् तथापि जडभरतवत्पूर्वसंनिधिविरहान्नेति
चेत् परबुद्धेरप्रत्यक्षत्वात् अविमुक्तप्रात्यन्यथानुपपत्तिप्रमाणबलादप्यावमम
ते पूर्वकृतसंन्यासाद्यधिकारः कर्मपरिसमाप्ताभाव इति चेत् न प्रारब्धकर्म एव
पचरितत्वात् अविमुक्तप्रांते पूर्वजन्मेहजन्मकृतानां कर्मणामप्रवेशेन प्रारब्धस्य

उ-ता स्पकुलालवक्रधमणवदाशरीरांतमवस्थाने ननु प्रारद्वशेषवतामप्यविमु-
क्तनिष्क्रमणंकथमिति चेदीश्वरानुग्रहाभावादिभिर्ब्रूमः जडानां कर्मणां चेत-
नेश्वरसहायापेक्षेति न्यायात् तथा च स्कंदः इश्वरानुग्रहादेव काशीवासः सुदुर्ल-
भः सुलभस्यानुनेनूनैरेः सुकृतकोटिभिरिति इश्वरानुग्रहात् काशीवास-
कृतकर्मणामसंज्ञयात्रोपदेश इति चेन्नाविमुक्तस्याखरत्वात् उखरंपुण्यपाप-
नाधन्यावाराणां सीपुरी इदं प्रियेक्षेत्रमिति प्रियं मे संसारबीजो खरमुखराणामित्या-
दिवचननिचये रूखरत्वं संगृह्यते वाराणस्याकृतं पापं वज्रलेपो भविष्यति यथात्र
पुण्यकृतं तथात्र पापमित्यादिवाक्यविरोधान्निति चेत् न तेषामन्यपरत्वात् अत्र क-

राम
७

तदुक्तं तिनमन्यत्र प्राप्तमरणपरत्वात् अश्मनाचरणो हत्वा तत्रैव निधने वजे रिता
दिवा कान्ये तदर्थान्येव तस्यैष्टाचरणप्रसंग इति चेन्न विधानात् न ह्यग्निहोत्रादि
वद्वास्त्राणाह न नादिविधिः श्रूयते प्रसूतप्रतिषेधश्च श्रूयते अशनं वसनं विते एषा
काश्याममार्गतः कीकटेन समाकाशी सत्पं सत्पं खगाधिपेत्पादिवाक्ये यथेष्टाच
रणप्रतिषेध एव क्रियते न त्वनुज्ञाप्यते अविधेयत्वेऽपि केषां चिद्विरुद्धाचरण
इति दृश्यते एव सत्पं तस्याश्चात्रैव निरसनात् काशीकृतपापिनोऽंडधरेण श्रीका
लभैरेवेन त्रिंशत्सहस्रसंख्याकं कालं नानापोन्यग्रेऽपच्यते तर्हि शरीरिणां नास्ति
पुनः शरीरमित्या युज्यते च न निचयव्याकोप इति चेत् न प्राणोत्क्रमेण स एव
एतन्भोग्यत्वात् तथाहि सकलसंसारस्य मायामयत्वाद्यथा स्वप्न मनोरथे वा

दि सा २

ता३ शंतारूपांतरसेवत्तरशतानुभवः यथामार्केडेयस्यसन्नकल्यानुभवः यथानारद
१० स्पस्त्रात्वाद्यवाप्ति लवणास्पवामातेगस्त्राप्रवापिपतने स्वप्नादिसेसारस्यासत्पत्वं
मार्केडेयादिसेसारस्यसत्पत्वंकथमितिचेत वासनाद्यर्थादितिब्रूमःस्वप्नेहिवास
नाशेथिल्यमन्यराद्यर्थादमनुभूयतएव तस्मादस्मिन्नेवशरीरेप्राणोक्तमणकालेय
येष्टाचरणफलानुभवातेतारकब्रह्मोपदेशाद्विदेहतेवमुक्तिरेकेनजन्मनेत्युक्तात्वा
त तद्विषयसिक्केगर्लमित्यादिवाक्येर्देहावाप्तेनसायुज्यमितिचेत न तस्याःक्रम
परत्वात् तारकब्रह्मोपदेशसमानत्वेपीश्वरानुग्रहोपदेशज्ञानेनसायुज्यमाप्नोती
तितारकब्रह्मोपदेशान्निर्विज्ञेयोमोक्षइतिसिद्धं प्रथमकंडिकादिर्हिष्टस्यतारकब्र
ह्मणःस्वरूपकथनार्थेयद्वितीयाकंडिकारम्भते अथेतादिना अथगुरुप्रश्नसमनेत राम
शेथिल्यान्मुसूखेरंतःकरणावैकल्याद्वापरोक्षज्ञानोत्पत्तावयोनिजगरलादिसारूप्यसामीप्यसा
लोक्यमनुभूयतेसम्यगीश्वरानुग्रहात्

रमेवहगोरवार्यः एनं याज्ञवल्क्यं भरद्वाजः ऋषिः यप्रकृतिं तारकं पूर्वतारकं त्रसव्याच
ष्टइत्येवोक्तं ननु तत्स्वरूपमिति तत्पृच्छति किं तरतीति तरणविषयप्रश्नः ३ति शब्दः प्र
अद्वयपरिसमाप्नो नहि साधनफलपरितानेनान्यतस्तेयमवशिष्यत इति भावः ताने
परिसमाप्यत इति स्मृतेः स्यात्तवत्त्वः हउवाच तारकमिति पूर्वोक्तमनूय कथयति
तारमिति पाठे ॐ कार पूर्वकत्वमुक्ते भवति ॐ कारस्य तारनामत्वात् तदुक्तं प्रपंचसा
रेश्रीमहाचार्यैः ॐ कारो गुणा बीजे प्रणावसानो ध्रुवश्च वेदादिः आदिः उमध्यो आपो
नामान्पमस्य त्रिमात्रिकश्च तथा अस्पृश्वेदादित्वात् सर्वमनूनां प्रयुज्यते चादिविति
दीर्घानले दीर्घाकारयुक्तमनूलमग्निबीजं ऋदीर्घघण्टद्वयरहितानां घण्टामय्याका
रादीनां दीर्घादीर्घशब्दवाच्यत्वेऽपि प्रथमाति क्रमे कारणाभावात् कारणास्यैवानंदपर

ता३ निर्वर्त्तत्वाच्च प्रकाशभूतेनानलेनाकारयोयोजनमेवानवद्यं विंदुपूर्वकं विंदुःपूर्व
 ११ जन्मभूःविंदोःसकाशात्पूर्वजन्मयस्येतिवा विंदुपूर्वमेवविंदुपूर्वकं स्वार्थकः श
 द्दृष्ट्यर्थसृष्ट्यादौ तमएवाग्रआसीदित्यनयाश्रुत्यासहृद्वाच्यमविद्याशबलं
 स्नेवोक्तं तदीक्षणो नक्तमितगुणावंशशकलकराकृततराविद्याकलाव्यक्तं च
 त्फच्यते ततःशद्वार्थगर्भवत्पविद्याविंदुर्महतत्वंचेत्पभियतेमहतोहंकारततःपंच
 तन्मात्राणिताभ्योभूतानितेभ्योखिलंजगदिति सृष्टिक्रमः विंदोर्नीदः सचपरा
 पश्यंतिमध्यमावैखर्याख्यामवस्थामनुभूयस्वरवर्णपदवाक्यात्मकोभवतीतिश
 द्दृष्टिक्रमः परस्यशब्दात्मनोब्रह्मणश्चतस्रोवस्थाःसमामनेतिसतत्वविदः आ
 द्यातावत्परितिगीयते याखल्वद्याशक्तिरितिशक्तैःचित्तिरितिशैवैःकुंडिलिनीति

धी ५

राम
१९

कोणिभिः प्रकृतिरितिसंख्येः ब्रह्मेतिपाराशर्येः बुद्धिरितिबौद्धेः स्वशक्त्यन्मिषि
तगोत्वाद्युपाधिरसन्नेतिजातिवारिभिः तथाविधोपाधिरहितंकेवलंद्रव्यमिति
द्रव्यवारिभिः एकाग्रनेकैर्नामभिर्व्यवह्रियते योचोन्नरायामवस्थायोनिर्जैका
अपमायाख्यशक्तिकल्पितानेकोपाधिभेदभिन्नस्वरूपामाचक्षतेविचक्षणाः
यथाचप्रकाशमग्न्यास्वामिन्नतयाविश्वंप्रकाशयते यस्मैवाविद्याशाश्रितिकवि
रोधापिनित्यसन्निहितापिदोषुनशक्नोतियस्याश्चमहोरचरंमस्रतेरिवोरविं
दुसंचयश्चोदंचतिप्रपंचःयस्याः किलार्चिः कणासारातारापतितरणितातूनपा
स्रभृतयः यस्याचबुद्धाविवमायाशक्तिनिशायामिवापगततमसिप्रभातायांसं
सारःस्वप्नश्चसंलीयते सैवपराख्याशक्तिरनादिवासनापर्यायाविद्याख्यस्वश

ता.
१२

किं हो भ्यमाणास्तत्रोच्छिन्ने वयरा विमर्शो न्मुखि भवति तदा पश्यंती तु च्योते सा द्विती
या वस्था भण्यते यदा पुनः सा प्राप्ता विमर्श दशास्वाश्रया विद्या शक्ति परिकल्पिते स्व
स्येव विवर्त भूतं मत्वा त्रुसूत मनादि वासनानु कूल समया त्रुरूपं स्वस्मादभिन्नमपि
भिन्नमिव विमृश्यंती पदार्थ जात मा भ्यंतरं वा ह्येव बुद्धि प्रतिभासलक्षणारागादि
षु तपोतः करणास्य संमुखे गृह्णाति तदा मध्यमे त्प्राप्यते तृतीया वस्थामाहुः आ
स्यामेवावस्था योपरायाः शक्तेर्यो विमर्शो शः स वाचकः शब्दो भिधीयते यस्तु वि
मर्शो शः स वाच्यो र्थ इति व्यपदिश्यते यः पुनरैकात्म्यवभासः शब्दार्थयोर्वीच्य
वाचकभावाख्यः संबंधो निगद्यते ततश्च शब्दार्थ संबंधानामनादिसिद्धत्वं तथोच्यते
तै। सिद्धेशब्दार्थ संबंधे चेति सिद्धेशब्दे अर्थ संबंधे चेति एवं च कृत्वा विमर्शोऽख्यशब्दो

राम
१२

करा ३

नुविचत्वादिमृश्याख्यप्रपंचप्रज्ञातप्रपंचस्य शब्दविवर्तत्वे सिद्धं भवति सेवयराविम
शविमृश्याभयभावस्य शिनीताल्वेष्टादिस्थानविवर्तत्वादिकरणजनितैर्नादविशे
षैकृतसंस्कारांतवृत्त्याक्रमवन्नादमयीवपरिगृह्यते तदोवेखरीत्याप्रायविद्विराप्राय
ते चत्तुर्थीमवस्थां विदुः तदुक्ते वेखरीशब्दनिष्पत्तिर्मध्यमाश्रुतिगोचरा मुद्यता
र्याचपश्यंतीसूस्मावागनुपायिनीति अतः शब्दसृष्टौ विंदुपूर्वकत्वाद्यटकणिाकानि
दर्शनेन विंदुशिरस्कंतारकाद्यं बीजमुद्धरेत मकारांतन्यावेद्यातकोमृत रूपश्चंद्रमरा
कारवान् विंदुस्रद्योजनया प्रकाशानंदचिदात्मकं बीजमुद्धृतं भवतीत्यभिप्रायः मः शि
वः चंद्रमावेधेति केशकाशः विंदुपूर्वकमिति विंदुग्रहणं कलानादयोरुपलक्षणं
ततश्च मेत्रबीजमस्रकेनादविंदुकलाः प्रदर्शयेत अतोर्थसृष्टिर्वाच्या शब्दसृष्टिस्त

श्व ४

ता.
१३

वाचका तदुक्तं न सोमि प्रत्ययो लोकेयः शशत्रुगमाद्ये अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं श
ब्देन गृह्यत इति दीर्घानले पुनः अनुकृत्वा द्विंदुरहितं तदेव पुनरुद्धरेत मायन
मरति योजनायां षडक्षरं तारकस्वरूपमुक्तं भवति सवीजेन रामपदेन चंदायनम
इति योजनीयं तथा मदायनमरति एवं मंत्रत्रयं भवति ननु सवीजेन रामपदेन चं
दमदपरयोजनया षडक्षरं मंत्रद्वयसामानाधिकरण्यं नंत्रत्रयमपि तारकब्रह्म
विद्या स्यात् न स्यात् षडक्षरं मंत्रराजस्येव सवीत्मकत्वं प्रदर्शनात् ब्रह्मादीनां
वाचकोयं मंत्रो चार्थादि संज्ञितः सर्ववाच्यस्य वाचक इति श्रीरामपूर्वतापनीय
श्रुतिव्याख्यानावसरे सवीत्मकत्वं व्याख्यातं सर्वेषां राममंत्राणां मंत्रराजं षड
क्षर इत्यगम्यसंहितायां च अतः सर्वेषां रामेकाक्षरादीनां रामानुष्टुप् मध्यानां रा

राम
१३

मसहस्राक्षरांतानां श्रीराममंत्राणां सर्वेषां गोशारिचतुर्णां च सकलवेदानां
लोकानां चार्थवाचकत्वेन सर्वात्मकत्वात् षडक्षरराममंत्र एवानेकप्रकाशकांश्च
मालीवतारकवस्त्रस्वरूपेनान्यदिति ननु उक्तमंत्रद्वयात्मकमेवास्मिन् सहपठितत्वा
त् न सर्वमंत्राणामुपलक्षणार्थत्वेनोक्तेः न केवलं सर्वप्रपंचकार्येभूतमेव तार
कं किंतु सकलकाराणां जकारात्मकमपीत्याह इत्यामिति इत्युक्तप्रकारे षड
क्षरतारकं जं जं कारात्मकं भवति न ह्येतस्मादस्य जं कारो जं कार इति न्यदित्य
र्थः एवंपस्मान्न तस्मात् वस्त्रात्मकाः सच्चिदानंदाख्याः शफपासितव्यं षडपि मं
त्रवर्णावस्त्रात्मकाः वस्त्रवाचकत्वाद् वस्त्रस्वरूपाः सच्चिदानंदाख्याः सच्चिदानंदा
रामावबोधकत्वाद् हो एपावृत्त्यात्तादाख्याः पंचवर्णानां सच्चिदानंदाख्याः ज्ञाद्यत्वाद्

ता.
१४

इति तारावयवतारकवस्त्राक्षराणामेकं संपादनेन षडक्षरं तारकमेवोपासितव्यं
कृताधिकारिभिः साधनचतुष्टयं संपन्ने मुमुक्षुभिः परमहंसपरिव्राजकैरेतदेवार्थं
पुरःसरं जपेनोपासितव्यमित्यर्थः तदेव तारकयोरेकमाह अकार इत्यादिना अ
कारः प्रथमाक्षरो भवति अकारः प्रणावावयवः प्रथमाक्षरं रामं मेव तस्य भवति लिंग
विपर्ययः छंदसः तथा उकारो द्वितीयाक्षरो भवति मकारः तृतीयाक्षरो भवति अ
ईमात्रश्चतुर्थ्याक्षरो भवति अईमात्र इत्यवयवत्वेन पुल्लिंगत्वे विंदुः पंचमाक्षरो
भवति नादः षष्ठाक्षरो भवति सर्वार्थवाचकत्वात् तस्य मपि षडवयवार्थवाचक
त्वमतिशुद्धे एव मुभयोरेकार्थवाचकत्वेन संख्या सामान्येन च तारात्म्यमनुभूय सर्व
वस्थसितदेवोपासितव्यं तारकस्य सिद्धादिशेषानुक्तः तारावयवानामेवाक्षरैको राम
१४

नमंत्रगतसिद्धादिशेषनिरासादुद्धारकं ब्रह्म व्याचष्ट इति स्वयमेव श्रुतिरधिकारि
तारतम्यविंशोऽयं इति साक्षात्कारफलाद्यर्थपरिहरति एव तारकत्वं सिद्धवत्कृत्यता
रात्मकत्वात्सर्वसंसारभयतारणादिति गूढाभिसंध्यामिहितं पूर्वोक्तं हेतुद्वयं विवृ
ण्वती तारकानिर्वचनमाह तारकत्वात्तारको भवतीति तारकत्वाद्वात्मात्मकत्वा
दयं मंत्रसारको भवति अतो मया यदुक्तं तदेव ज्ञातव्येनान्यदित्याह तदेव तारकं
ब्रह्मत्वं विद्धीति अन्यत्वाद्युत्पत्त्यर्थमवधारणं अनुध्यायान्न बहून् शरान्वाचो
विग्लापनं हित इति विज्ञातव्यं श्रवणमिषेधात् सात्वाचतदेवोपास्यमित्याह तदे
वोपास्यमिति ज्ञेयमिति तदेव ज्ञेयमुपास्यमितियोजना अन्यन्मंत्रवाक्यनिवय
विचारणं विहाय तदेव तारकमेवोपासितव्यमिति शिष्यशिक्षार्थमवधारणं एवं

ता-
१५

प्रथमहेतुविविच्यर्हितीयमाह गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संसारयतीति
यस्मादेवंतस्मादुच्यतेतारकमिति किंतारकमितिप्रश्नस्योत्तरमुक्त्वाकिंतारतीत्य
स्याहस्याहयश्याद्याकेडिकांते यएतत्तारकंवास्मरणानित्यमधीतरति योवास्म
णस्मस्माद्वास्मणाःपांडित्यनिर्विद्यवाल्पेनतिष्ठासेदित्यादिश्रुत्फलोवास्मणाः व
स्मबुभूत्सरितियावत् यएतत्तारकंनित्यमधीतेअर्थानुसंधानेनकेवलमपिवा
नित्यंजयतिसपाप्मानंतरति पाप्मानंतरति पाप्मानएवसप्तविशेषणान्याहसमृ
त्कंतरतिसभूणाहत्यांतरति२सब्रह्महत्यांतरति ३ स वीरहत्यांतरति ४ ससर्वह
त्यांतरति ५ ससंसारंतरति ६ ससर्वंतरति ७ तारकब्रह्माध्ययननेपाप्मानंतीर्त्वा
यत्प्राप्नोतितदाह सोविमुक्तात्माश्रितोभवतीति अविमुक्तस्ययच्चात्मास्वरू

राम
१५

पंचमं कंडिकोक्तं विशुद्धवस्त्राणां अविमुक्ताख्यकाशावास्वरूपं वस्त्रात्मिकं तदे
वाश्रित्यावलंब्यतिष्ठति तारकवस्त्रोपासकस्य यत्तेर्वस्त्राश्रयणमेव भवतीति भावः
तदुक्तं गीतासु अनिकेतस्थिरमतिरिति अविमुक्तमाश्रितो भवतीति पाठे निरस्य
समसोपाधिकं वस्त्रात्मस्वरूपमविमुक्तशब्देन लक्षणापोच्यते तमाश्रितो भवति
दूषो भवतीत्यर्थः समहानु भवति त्रैलोक्यपूजो भवति सोमृतत्वं च गच्छति निरावराण
केवल्यमाप्नोति अविमुक्तात्माश्रितामृतत्वपदयोः जीवन्मुक्तिविदेहमुक्तिभेदे
नार्थभेदोक्ता तव्यः अस्मिन् त्रयस्य महिमाने भगवानुभवती वस्त्रमभव प्रियपरमा
त्माश्रीरामचंद्र एव जानाति नेतरः इति शब्दः प्रश्नद्वयस्योत्तरद्वयसमाप्नो प्रथम
कंडिकया निर्दिशितस्य तारकवस्त्राणां सरनंतरितया तारकैकेन तत्तत्स्वरूपं प्रदर्शयति

ता.
१६

तीपयातस्यवाचकस्यवाच्यमर्थमभिनयन्वाच्यवाचकयोरेकंकृतातिशयत्वेन स्वय
मेवाहयास्तवल्कः ननु किं तारके किं तरतीति प्रश्नार्थनिरूपणेनोपक्षपात्वाद्वाक्य
स्यातोऽष्टमर्थक्यनमकांडतोऽवितमनुसरति वक्तव्यानामनेतत्वात् न किं तार
कमिति प्रश्नस्येव शेषावशिष्टत्वात् न हि वाच्यमर्थमंतरेण वाचकस्य पर्यवसाने दृ
ष्टं श्रुतं वा अतस्त्वैवार्थक्यं न माह अथेति अथ तारस्वरूपक्यनानंतरं तद
र्थभूता एते श्रुतिप्रसिद्धवाक्यप्रमाणाश्चत्वारः श्लोका भवन्ति अकाराक्षरसंभूतः सो
मित्रिर्विश्वभावः उकाराक्षरसंभूतः शत्रुघ्नसैत्रसात्मकः प्राज्ञात्मकस्तुभरतोमका
राक्षरसंभवः अर्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानंदैकविग्रहः श्रीरामसो निधिवशाज्जगदा
नेह शोनी उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी सर्वदेहिनी सा सीता भगवती ज्ञेया मूलप्रकृति राम

यि१

अथेते ४

१६

संशिता प्रवणावत्वात्प्रकृतिरिति वरंति वस्त्रवादिन इति अकारश्चासावक्षरं च तस्मा
 त्संभूतः सम्प्रज्ञातः अर्थसृष्टेः पञ्चाङ्गवित्त्वात्कारेणावभासितः अकारवाच्य अकार
 र्थ इति यावत् सोमित्रिः सुमित्रासुतः विश्वभावनः जाग्रदवस्थायां विश्वभावपति सेव
 त्पयतीति तथा जाग्रदवस्था साक्षात्मा विश्व इत्यर्थः तथोकारार्थमकारार्था द्विमात्रा
 र्थास्वप्नसुषुप्तिरूपसाक्षिणसैजसप्राज्ञानेदाः शत्रुघ्नभरतगमाज्ञातव्याः तत्र
 स्नानेद्वैकविग्रहः ब्रह्मचासावानंदश्च सवैकोविग्रहः शरीरं यस्य स तथा श्रीरामसा
 निधवशात् रामपदस्य श्रीपूर्वत्वे भक्त्यतिशयाधानार्थं रामसाक्षात्कारस्यैव परम
 पुरुषार्थतापत्तिः योवा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वा आस्मां लोकां त्रैतिसकं किं तेन
 न कृतं पापं चोरेणात्मा पहारिणा यो न्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यत इति अ

ता.
१७

तिस्मृतिभ्योपरमपुरुषार्थाप्रयत्ने विनिन्दनश्रवणाच्च तस्य वस्तुनेरविप्रहस्यश्रीरा
मस्य सान्निध्यं नामाश्रयः लौकिकमायावत्त्वाश्रयाव्यामोहकत्वेन स्वस्य च जडत्वे
न तदाश्रयणं तद्वशात्त्वं च नानुचितमतः सोऽनिध्यवशाच्चिदाभासबललाभात् जग
दानंदकारिणी जगत्तन्मनंदसं करोतीति तथा उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी सर्व
देहिनां सर्वेषां देहिनां आकारितानां तेषामुत्पत्त्यादिकारिणी याचमूलप्रकृतिसंज्ञि
ता मूलप्रकृतिरविकृतिरित्युक्तनाम्नी सासीता भवति ज्ञेया सासीतेति ज्ञेया भवति
प्रकृतिर्निर्वचनमाह प्रणवत्वात्प्रकृतिरिति वदंति ब्रह्मवादिन इतीति एककृतावित्य
स्य धातोः प्रणूयते प्रसूयते मह राद्याकारनिर्माणो मा प्रणवा तस्याभावसत्त्वं तस्मा
त्प्रणवत्वात् प्रकर्षणक्रियते अनयेति प्रकृतिः ब्रह्म प्रणवमूलो वेदसद्वचनशीला

वेदविचारपरावदंति कथयंति मायाव्यक्तप्रकृतिःसीतितिपर्यायाः तथाचश्रीरामा
यणोरामं प्रतिकालोक्तिमुपनिबन्धार्थिकविर्भगवान्चात्मीकिः संक्षिप्यहिपरोह्यका
निकत्वंमाययासह मायाभार्ययाश्रुभयारिद्वामात्वं पूर्वमेजीजनरिति ज्ञाप्रत्वन्न
सुषुप्तित्रिरियसाक्षित्वेनोक्तविश्वेतेजसप्राप्तेश्चरसोमित्रिशत्रुघ्नभरतरामाशेषा
मैकत्वेप्यनेकत्वकत्रीसासीताचेत्येतावानेवस्थूलसूक्ष्मसर्वप्रपंचः ॐकारात्मक
स्यतारकब्रह्मणोर्थरत्नपसंहतावितिशब्दः नन्वकाराक्षरसंभूतइत्यादिना ॐका
रस्येवार्थःप्रदर्शितोनत्रषडक्षरतारकस्येतिचेन्नतारतारकयोरभेदप्रदर्शनात् पूर्वमो
कारात्मकत्वेनषडक्षरंतारकंब्रह्मप्राधान्येनोपासितव्यमिष्कृत्तमिदानींतारकष
डक्षरात्मकत्वेनोकारप्राधान्येनेत्युच्यते तत्रब्रह्मचर्यगृहवनस्थामिषायआद्यः

ता-
१८

प्रकारः द्वितीयस्तु चतुर्थीश्रमाभिप्रायेण इहानीमोंकारोपसनयाक्रमेणमुक्तिप्र
कारमाहः ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमित्यादिनायावत्कंडिकासमाप्ति ॐ मित्येतदक्षरं स
र्वमिति सर्ववाच्यमर्थजातेर्उमित्येतदक्षरं ॐ काररूपमेवाक्षरं अक्षररूपश्रीरामप
रमार्थप्रदत्वादक्षरं सर्ववागात्मके ॐ कारेभावाभावात्मकसर्वार्थवाच्यवाचकत्वं
नामसमेजसमितिभावः वाग्वै ॐ कारइति शंकुनासर्वाणिपक्षानिसेतृणान्येव
मोंकारेणसर्वावाक्यतृणोतिच ॐ कारोवैसर्वावागित्यादिश्रुतिभिरेोंकारस्यस
र्ववागात्मकत्वमभिधीयते ॐ कारेणावभास्यमानत्वासर्वमोंकारत्मकमेवेतिज्ञाते
सतिकथं परमार्थावाप्तिरित्यत आह तस्योपव्याख्यानमिति तस्यपरमार्थप्रकाश
क ॐ कारस्य उप अक्षररूपश्रीरामप्रतिपत्कयायात्वादक्षररूपश्रीरामसामीप्येन

राम
१८

व्याख्यानं विस्पष्टं प्रकटकथनेन जानीयादिति शेषः कथमित्यत आह भूतं भवेति
ष्यदिति सर्वमोकार एवेति कालत्रयपरिच्छिन्नं समष्टिव्यवस्थात्मकं विराट् हिरण्य
गर्मरूपमोकार एवेति तर्हि कालत्रयातिशयात् स्योकारात्मकत्वेन स्यादित्यत आह
यच्चान्यत्रिकालातीतं तदप्योकार एवेति यच्चान्यत्रिकालातीतं कार्येकसमधि
गम्यं कालत्रयानाकलितमव्याकृतादितदप्योकार एव एवं कार्यकारणरूपस्य स
र्वप्रपञ्चस्य वाच्यस्य वाचकत्वमोकारे प्रदर्शितमिदानीं वाच्यवाचकयोर्भेदात् परमा
र्थरूपश्रीरामावाप्तिर्न स्यादित्यत संपोरभेदं दर्शयति सर्वहोतृत्वेति सर्वकार्यका
रणात्मकं वाच्यं वाचकमोकारं परादिवाक् च त्रष्टव्यरूपं परमार्थभूतश्रीरामावभास
कमस्तरं च हियस्मादित्यर्थ एतत्तत्तत्करीत्यानामरूपात्मकं शब्दस्पर्शश्चैव सृष्टिकर्मपूर्व

प्रदर्शिते ब्रह्मश्रुदेश्रीरामाख्ये ब्रह्मण्यारोपिते वाचारेभ्यो विकारो नामध्ये ये पृथिके
 तेव सत्यमिति श्रुतेः ननु सर्वं ह्येतत् ब्रह्मेत्यत्र सर्वं खल्विदं ब्रह्मेत्यत्र च सर्वात्मकं ब्रह्मे
 च्यते तत्किं सर्वं ब्रह्मेति सर्वमनूद्य ब्रह्मात्मकता विधिरथ वा ब्रह्मानूद्य सर्वात्मकता
 विधिः न प्रथमः मिथ्यात्वेनाभिमतस्य सर्वस्य ब्रह्मात्मतायामभिध्यात्वापत्तेः सर्व
 स्य नहि ब्रह्ममिथ्या न द्वितीयः ब्रह्मणो मिथ्यात्वापत्तेः नहि मिथ्याभूतात् सर्वस्मा
 दभिन्नमभिध्यामवित्तुमर्हति अत्रोच्यते सर्वमनूद्य तस्य ब्रह्मता विधीयते न च ब्रह्मा
 त्मतायां सर्वस्य सत्यत्वापत्तिर्दोषाय सर्वस्यापि ब्रह्मात्मना सत्यत्वस्येष्टत्वात् तर्हि
 प्रपञ्चो मिथ्येति वाचोयुक्तिर्युक्ता स्यादिति चेत् न स्वरूपतो मिथ्यात्वस्य ब्रह्मरूपेण
 सत्यभूतत्वेऽप्यप्रतुहत्वात् नहि स्वरूपेण मिथ्याभूतमपि रजतं शक्तिरूपेणापि मिथ्या

तम

राम

१८

भवति ननु तर्हि सुवर्णकुंडलमित्यत्रापि केन चिद्रूपेण सत्यत्वं केन चिद्रूपेण मिथ्यात्वमाप-
 येतेति चेत् मेवं वैषम्यात् तत्र हि सुवर्णकुंलाशयो रन्यतरस्यापि बाधाभावाद्धिनेव बाध-
 सामानाधिकरणप्रयोगात् सर्ववस्तेत्यत्र च सर्वस्य स्वरूपतो वाध्यतया बाधिसामानाधि-
 करणप्रयोगानुपपत्तिः चोत्स्यात्परितिवत् एतदेव श्रीरामपूर्वतापनीये जीवत्वेनेद-
 मं शस्येत्यत्र विंही कृते नन्वात्मनो व्यतिरेकेण केवलस्वरूपनिरूपणोपपत्तेः साक्षात्
 यं परमार्थभूतरामावाप्तिः न हिते जोरहताति कथया पाक निष्पत्तिर्दृष्ट्या वा तस्मात्
 न स्फुरत्यतो गुडजिह्विका न्यायेन परमार्थापत्तिमाह अयमात्मा ब्रह्मेति पूर्वोक्तहेतु-
 रर्थोऽत्र दुव्यः हि यस्मात्सर्वब्रह्मतस्मात् अयं अयमहमस्मीत्यनुभवगोचर आत्मपि
 ब्रह्म न हि सर्वस्माद्विन्नत्वेन विष्कृष्य मंजीषीकावत् सृष्टयक्रियते स्वात्मा नन्वात्मनः

ता३ प्रत्यगात्मत्वेन सर्वस्पर्शत्वेन च सर्वस्मात्पार्थक्यत्वमात्मनः सर्वश्रुतिस्मृतिपुराणेति
 २० हासादिष्वगम्यतएव सत्तत्त्वेन नवानेत्कच्यते व्यहृत्प्रवर्तव्यप्रथमत आत्मनो ब्र
 ह्मत्वेदर्शयितुं सर्वतः पातित्वमुक्तं स्वरूपेण सर्वस्मातिरिक्त आत्मत्वित्वात् निरूप्य
 ते अतो न दोषावकाशः ननु पूर्णत्वात् ब्रह्मणः आत्मा व्यतिरिक्ते यस्मिन् कस्मिन् विशे
 षे ब्रह्म साक्षात्करोदयत्नेनालैकिमित्यात्मन्येवेत्याग्रहः नायमाग्रहः तत्रैव न्याय्य
 त्वात् अहमज्ञरूपनुभवसिद्धात्मन्यज्ञानाध्यसनिरासप्रयत्निस्तेव प्राशस्ये न हि दे
 वदत्ताध्यनिरासाय यज्ञदत्ताज्ञनप्रयोगः अत आत्मनोध्यसाज्ञाननिरास अध्यासाधि
 ष्टानविकासश्चेत्कथमयमभवदंभवतीति भावः भवत्वयमात्मा ब्रह्मतयापि ब्रह्मापरोक्ष
 त्वकथमागतमिति चेत् उच्यते अयमस्मीत्यनुभवादपरोक्ष आत्मेव तदुक्तं भट्टपादेः ३ २०

दमः प्रत्यक्षगते समीपवर्तिचेतदोरूपे अदसकविप्रकृतं तदिति परोक्षे विज्ञानी यादिति
यदि परोक्षः स्यादात्मतदा तस्य जडत्वेन प्रकाशानुपपत्तौ जगदंशं प्रमत्तेत अंधस्ये बांधल
मस्य विनिपातः पदे पद इति न्यायात् अत आत्मनो ब्रह्मत्वे ब्रह्मणोऽपि पारोक्ष्यनिवृत्त्या परो
क्षावाप्तिर्निराया सत एवेत्यभिप्रयः यद्यपि बृहत्त्वात् बृहत्त्वात्वाद्वा ब्रह्मेति ब्रह्म परार्थज्ञा
नमस्य यमस्मीत्यात्मज्ञानमप्यस्मिन् तथाप्यात्मेव ब्रह्मेति ज्ञापयति शास्त्रं तदेव ब्रह्मात्मेकं
परमार्थं श्रीरामावाप्तिरित्युक्तं भवति अयमात्मा ब्रह्मेत्यनेन महावाक्येनोक्तमर्थं दृढयितु
मध्वारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चे प्रपञ्चेतरतिन्यायेन त्वेपरार्थतत्परार्थयोरुपास्योपासकयोर
रोपापवादद्वारा खंडैकरमश्रुद्वयस्मावाप्तिमाह सोऽयमात्मा चतुःपदादिति सः पूर्वोक्तः अ
यमात्मा परावर्त्तेन व्यवस्थितः चतुष्पाच्चतुश्चरणाः कार्षीपणावत नगोरिव चतुष्पाते य

२१

याहिकार्षापणस्रविज्ञेयः कार्षिकस्राप्रिकः पण इति मन्त्रक्या कर्षेण पलचतुर्थ्यं शेनोन्मि
 तस्राप्रविकारः माघषोडशात्मकः सच पूर्वपूर्वपाराणां मुत्तरोत्तरमेलनेनैव कार्षापणसंख्या
 संज्ञालभते नान्यथा तथा त्रयाणां विश्वादीनां पूर्वपूर्वप्रविलापनेन तुरीयस्य प्रतिपत्तिग
 मपित्तं करणसाधनः पारशहः । कथं चतुः पारत्वमित्यत आह जागरितस्थान इत्यादिना च
 तुर्यमन्यतरत्वं तेन जागरीतस्थानः जागरितस्थानमस्येति जागरितस्थानः । वहिः प्रज्ञः
 स्वात्मव्यतिरिक्ते विषये प्रज्ञापस्य सवहिः प्रज्ञः वहिर्विषये च यस्य प्रज्ञाविद्याकृतावभासर
 त्यर्थः सप्तांगः सप्तमस्रकारीन्यंगान्यस्य सतथातान्येवोक्तानि वार्त्तिवृद्धिः शिरश्चक्षु
 मुखं प्राणमध्यं वसिस्ततोऽप्यधः इत्यंगसप्तकं वैश्चानरोपासि श्रुतोऽस्मृतमिति तानि
 कानीत्फच्यते द्योर्मूर्द्धाचक्षुरादितः अग्निमुखे प्राणो वायुः देहमध्यमाकाशः वसिः समु

 राम
 २१

इः पृथिवीपाराविति सप्तसुलोकेषु शिश्वादीनि त्रैगान्यस्येति वा एकोनविंशतिमुखः
पंचज्ञानेन्द्रियाणि पंचकर्मेन्द्रियाणि पंचप्राणाः चत्वार्येतः करणान्येव एकोनविंशतिसाधि
देवतानि नामरूपा अथ क्रियासाराणि मुखान्युपलब्धिस्थानान्यस्येति एकोनविंशतिमुखः
श्रीनृसिंहपूर्वतापनीये प्रणवमंगं जानीयादिति श्रुत्या मंत्रराजंगत्वमोंकारस्याभिहितं
तथैव श्रीमच्छंकराचार्यैर्व्याख्यातं नृसिंहोत्तरतापनीयेतदेवाह वै प्रजापतिमवृवच्चरणीया
समिममात्मात्मानमोंकारेनो व्याचक्षेत्पनया श्रुत्या प्राधान्यमेवोंकारस्याभिहितं मोंकारो
पनिष्ठदिप्रणवविद्यायास्वाधीनत्वेन प्राधान्यमोंकारस्योक्तं तथा श्रीरामपूर्वतापनीये
जीवत्वेनेदमोंशस्येति पनया श्रुत्या श्रीतारकवडहरमंत्रराजस्य पूर्वांगत्वेनोत्तरांगत्वेन वा
ॐ कारोपासनानिरूपिता। अत्र श्रीरामोत्तरतापनीये प्राधान्यं वा अत्र प्राधान्यं वा प्राधान्यं

इः पृथिवीपाराविति सप्तस्रलोकेषु शिश्वाहीनिञ्चगान्यस्येति वा एकोनविंशतिमुखः
पंचज्ञानेन्द्रियाणि पंचकर्मेन्द्रियाणि पंचप्राणाः चत्वार्येतः करिणो न्येव एकोनविंशतिमाधि
देवतानि नामरूपाश्चक्रियासाराणि मुखान्युपलब्धिस्थानान्यस्येति एकोनविंशतिमुखः
श्रीनृसिंहपूर्वतापनीये प्रणवमंगं जानीयादिति श्रुत्या मंत्रराजंगत्वमोंकारस्याभिहितं
तथैव श्रीमच्छंकराचार्यैर्व्याख्यातं नृसिंहोत्तरतापनीयेतदेवाहवे प्रजापतिमब्रूवच्चरणाय
समिममात्मात्मानमोंकारेनो व्याचक्षेत्पनया श्रुत्या प्राधान्यमेवोंकारस्याभिहितं मां इको
पनिष्ठदिप्रणवविद्यायास्वाधीनत्वेन प्राधान्यमोंकारस्योक्तं तथा श्रीरामपूर्वतापनीये
जीवत्वेनेदमोंशस्येत्पनया श्रुत्या श्रीतारकषडक्षरमंत्रराजस्य पूर्वांगत्वेनोत्तरांगत्वेन वा
ॐ कारोपासनानिरूपिता। अत्र श्रीरामोत्तरतापनीये प्राधान्यमेवात्र प्रधान्यं वा प्राधान्य

ता

२२

प्राधान्येवा अप्रधान्येवा नतथोच्यते किंत्वाकार एव षड्सरंतरा कं व्रह्मेत्युच्यते अतो
आख्याभेदे पाठभेदे च नूनातिरिक्तत्वे च षडोपात्तश्चोकारोपासनाभेदे चान्यथा प्रति
पत्तिर्न मंतव्यं तथा स्थूलभुक् स्थूला विषयान्प्राभ्यन्येन स्वात्मसात्करोतीति स्थूलभुक्
वैश्वानरः विश्वेषां नराणां नयनाद्वैश्वानरः स्थानादिपंचविशेषणविशेष्यो विराडकारार्थ
इति यावत् सप्तांगवैश्वानरपदपक्षेऽप्यस्य समष्टिव्यष्ट्यात्मनो रेकत्वप्रदर्शनार्थं मन्यथा
ष्टांगः विश्वश्चेति वक्तव्यमग्रे तेजसादीनामुक्तत्वात् न हि द्वितीयतृतीयपादयो हिरण्यगर्भा
व्याकृतयोरनुक्तत्वात् समष्टिव्यष्टिरैकभंगप्रसंग इति चेत् यथा प्रथमपादे वैश्वानरः विश्वे
कप्रदर्शनार्थं सप्तैवाग्निमपादद्वये तेजसप्राज्ञो हिरण्यगर्भाव्याकृते कप्रदर्शनपरावित्पव
संयं प्रथमपरः एतत्पूर्वकोत्तरपादाधिगमात्प्राथम्याद्वितीयमाह स्वप्नस्थानः स्वप्नस्था राम

२२

नमस्येतैजसस्येतिस्वप्नस्थानः अंतःप्रज्ञः जाग्रत्प्रज्ञानैकसाधनावहिर्बिषयेष्ववभा
समानामनसिस्पंदमानासतीतंतथाभूतंसंस्कारंमनस्याधत्ते तन्मनस्यथासंस्कृतंविचि
त्रपठश्चवाह्यसाधानापेक्षाविद्याकर्मभ्यांप्रेर्यमाणंजाग्रद्वद्वति तथाचवृहदारण्य
केअस्यलोकस्यसर्वावतोमात्रामुपादायेत्यादिश्रुत्याक्तं मनस्येकीभवतीतिप्रसक्त्यए
षोदेवःस्वप्नेमहिमानमनुभवतीत्यर्थवर्णो इन्द्रियापेक्षयातःसूक्ष्मत्वान्मनसःतद्वास
नानुरूपंतद्वुद्धप्रज्ञांतःप्रज्ञः। सप्तांगेकोनविंशतिमुखःइत्थंगमुखयोरुक्तन्याये
नवासनानुरूपमेवात्रबोद्धव्यं। स्वप्नेवासनामययोःप्रतीयमानत्वात् प्रविविक्तभुक्
प्रकर्षणविविक्तततःकेवलंवासनामयानुभोगानुभुनक्तीतिप्रविविक्तभुक् तैजसः
जाग्रत्सुषुप्तीस्वतेजसागच्छतीति तैजसः उकारार्थः द्वितीयपादः त्रिष्वपिस्थानेषुतत्त्वा

उ. ता. प्रतिबोधलक्षणास्पृष्टापस्पृष्टतुल्यत्वादतः पूर्वाभ्यां सुषुप्तं विभज्यते तृतीयपादकथनार्थं
 २३ यत्र सुषुप्तेन कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तमिति यत्र यस्यामवस्थायां
 सुषुप्ते निद्रितः पुमान् कंचन किमपि कामं विषयं न कामयते आसक्तबुधानामिलषति न कंच
 न स्वप्नं पश्यति किमपि वासनामयभोगं नानुसंधत्ते तत्सुषुप्तं सा सुषुप्तावस्था तृतीय
 पादमाह सुषुप्तस्थान इत्यादिना सुषुप्तस्थानः उक्तं सुषुप्तस्थानं स्याति स तेन आसत्का
 र्यवादस्यापुक्तत्वाद्धिद्यमानमथ त्रसंज्ञां गत्व मेको न विंशतिमुखत्वं च सन्मात्रा न्नष्टं
 द्विभाष्यत इत्याह एकीभूत इति किमात्मको सावेकीभाव इत्याकांक्षायां सन्मात्ररूपः प्रज्ञा
 नात्मक इत्याह प्रज्ञानघन एवेति जाग्रत्प्रज्ञानघनत्वात्त्रिविडत्वात्सर्वरसानामिव राम
 संधवरिवल्पे प्रज्ञानघनः एवकारेण जातं तत्र प्रतिषेधः अत एवेकत्वेन विशेषविज्ञानमा २३

वात आनंदमयः आनंदप्रायः दुःखबीजस्य विद्यमानत्वादनंद एवेति वक्तुं न युक्तं अ
नेन सच्चिदानंदाभासयस्मात्तु मुखसन्मात्ररूपवत्सज्जानात्मकसामान्यशरीरप्रवेशोपायः
प्रदर्शितः विश्वेतेजसंयोरिवास्यापि भोग्यमाह अत्यानंदश्रुतिरिति तथात्र स्वाभाविकपर
मानंदभोग उपपन्नः अतिशयेनानंदं भुनक्तीति तथा यथा हिलोके निरीहः स्थितः सुखा
नंदं भुगुच्यते तथात्र स्वाभाविकपरमानंदभोग उपपन्नः केन कारणेनानंदभोगत्वमि
त्यत आह चेत्तो मुख इति चेत्तः स्वप्नजाग्रतप्रज्ञाकारणात्वादिप्राह इत्याभासांतरं चेत्तो मुख
इति चेत्तश्चित्प्रतिबिंबमहिताविद्यावृत्तयो मुखं करणं यस्य स चेत्तो मुखः आनंदमयः आ
त्यानंदं भुक् चेत्तो मुख इति त्रिभिः परैर्भोक्तुं भोग्यकरणान्कथ्यते स्वप्नादिप्रतिबोधे चेत्तः
प्रतिद्वारीभूतत्वात् तथा बोधलक्षणं वा चेत्तो मुखे द्वारमस्य स्वप्नाद्यागमनं प्रतीति चेत्तो

नमस्यैतेजसस्येतिस्वप्नस्थानः अंतःप्रज्ञः जाग्रत्प्रज्ञानेकसाधनावहिर्विषयेष्ववभा
समानामनसिस्पंदमानासतीतंतथाभूतंसंस्कारमनस्याधेने तन्मनस्यथासंस्कृतंवि
त्रपठइववाह्यसाधानापेक्षाविद्याकर्मभाष्येमाणंजाग्रद्वद्वति तथाचवृहद्वाराण
केअस्यलोकस्यसर्वावतोमात्राभुपादायेत्यादिश्रुत्योक्तं मनस्येकीभवतीतिप्रकृत्यप
षोदेवःस्वप्नेमहिमानमनुभवतीत्यर्थवर्णो इन्द्रियापेक्षयातःसूक्ष्मत्वान्मनसःतद्वास
नानुरूपंतिद्व्युच्चप्रज्ञांतःप्रज्ञः। सप्तांगेकोनविंशतिमुखःइत्पंगमुखयोरुक्तन्याये
नवासनानुरूपमेवात्रबोद्धव्यं। स्वप्नेवासनामययोःप्रतीयमानत्वात् प्रविविक्तभुक्
प्रकर्षेणविविक्तततःकेवलंवासनामयानुभोगानुभुनक्तीतिप्रविविक्तभुक् तैजसः
जाग्रत्सुषुप्तीस्वतेजसागच्छतीति तैजसः उकारार्थः द्वितीयपादः त्रिष्वपिस्थानेषुतत्वा

उ. ता. २३ प्रतिबोधलक्षणास्पृष्टापस्पृष्टतुल्यत्वादतः पूर्वाभ्यां सुषुप्तं विभज्यते तृतीयपादकथनार्थं
 यत्र सुषुप्तो न कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति न तत्सुषुप्तमिति यत्र यस्यामवस्थायां
 सुषुप्तो निद्रितः पुमान् कंचन किमपि कामं विषयं न कामयते आसक्तबुधानां मिलितं न कंचन
 स्वप्नं पश्यति किमपि वासनं कामयते भोगं नानुसंधत्ते तत्सुषुप्तं सा सुषुप्तावस्था तृतीय
 पादमाह सुषुप्तस्थान इत्यादिना सुषुप्तस्थानः उक्तं सुषुप्तस्थानं स्पष्टं सतीत्या असत्का
 र्यं वादस्यापुक्तत्वाद्दिद्यमानमथ वसनांगत्वं मे को न विंशतिमुखत्वं च सन्मात्रा न्नष्टं
 द्विभाष्यत इत्याह एकीभूत इति किमात्मको सावेकीभाव इत्याकांक्षायां सन्मात्ररूपः प्रज्ञा
 नात्मक इत्याह प्रज्ञानघन एवेति जाग्रत्प्रज्ञान घनत्वात्त्रिविडत्वात्सर्वरसानामिव राम
 संधवरिव ल्पे प्रज्ञानघनः एवकारेण जात्यंतर प्रतिषेधः अत एवेकत्वेन विशेषविज्ञानमा २३

ता.

मुखः अविद्यादृष्ट्यवच्छिन्नचैतन्यं भोगसाधनमिति वार्तिके भूतमविष्यजानत्वात् सर्ववि
षयज्ञानत्वमस्यैवेत्याह प्राप्तेति स्वप्नो हि भूतपूर्वगत्या प्राप्त उच्यते अथवा प्रज्ञप्तिमत्रम
स्यैवासाधारणरूपमिति प्राप्तः इतरयोर्विशिष्टमेव ज्ञानमस्ति सोऽयं प्राप्तो मकारार्थः
सृतीयपादः असावेव सर्वस्य कारणमित्याह एष सर्वेश्वर इत्यादिना एष सर्वेश्वरः
एष प्राप्त आत्मा स्वरूपावस्थः अयमेव हि सर्वस्मेश्वरः यद्यपि प्राप्तस्यापि सर्वेश्वरत्वा
दिधर्मजातं युज्यते तथापि सापेक्षत्वेन स जीजत्वेन च निरस्यते तृतीयस्य त्वनिरपेक्षत्वा
न्निजीजत्वात् सर्वेश्वरत्वादिधर्मजातं संगच्छत इति भावः सर्वेश्वरत्वे हेतुमाह एष सर्व
ज्ञेति अयमेव हि सर्वावस्थाभेदज्ञाता सर्वेश्वरत्वेऽप्यन्तरेऽप्यत्र श्रुत्वं न स्यादित्यत आ
ह एषोऽन्तर्यामीति स्वयमन्तरनुप्रवेश्य सर्वेषां भूतानां नियन्ता बाह्यमन्तरनियन्तत्वे हे

राम
२४

वात आनंदमयः आनंदप्रायः दुःखबीजस्य विद्यमानत्वादनंद एवेति वक्तुं न युक्तं अ
नेन सच्चिदानंदाभासप्रसातमुखसन्मात्ररूपब्रह्मज्ञानात्मकसामान्यशरीरप्रवेशोपायः
प्रदर्शितः विश्वोत्तेजसंघोरिवास्मापि भोग्यमाह अत्यानंदश्रुतिरिति तथात्र स्वाभाविकपर
मानंदभोग उपपन्नः अतिशयेनानंदं भुनक्तीति तथा यथा हिलोके निरीहः स्थितः सुखा
नंदं भुगुच्यते तथात्र स्वाभाविकपरमानंदभोग उपपन्नः केन कारणेनानंदभोग्यत्वमि
त्यत आह चेत्तो मुख इति चेत्तः स्वप्नजाग्रतप्रज्ञाकारणात्वादिप्राह इत्याभासांतरे चेत्तो मुख
इति चेत्तच्चित्प्रतिबिंबसहिता विद्यावृत्तयो मुखं करणं यस्य स चेत्तो मुखः आनंदमयः आ
त्यानंदं भुक्त्वा चेत्तो मुख इति त्रिभिः परैर्भोक्तुं भोग्यकरणान्कथ्यते स्वप्नादिप्रतिबोधे चेत्तः
प्रतिद्वारीभूतत्वान्नथा बोधलक्षणांवा चेत्तो मुखे द्वारमस्य स्वप्नाद्यागमनं प्रतीति चेत्तो

तुमाह एषयोनिः सर्वस्येति योयस्यकारणं सतस्य नियंता भवति सर्वस्य योनिर्त्वे हेतु
माह प्रभवाणो हि भूतानामिति हियस्माद्भूतानामयमेव प्रभवाप्यपो उत्पत्तिप्रलयौ क
तवान् तस्मात्सर्वयोनिः प्रथमद्वितीयपदे स्थानादि निपंचपंच विशेषणानि निरूपि
तानि तृतीयेष्वचतुर्थे पंचविशेषो गौरीश्वरत्वं प्रदर्शितं तद्गौरीश्वरत्वादिकं मायामात्रं
विहाय शुद्धं स्वरूपं मात्मनः पंचदशविशेषो विंशेति तं शिवं चतुर्थपादमाह नवहिः
प्रज्ञमिति वहिर्विषयव्यापारोपरमादिश्वसाक्षिणी जागृदवस्था प्रतिषिध्यते तर्हि
मनोव्यापारस्य दुर्वारत्वादेतः प्रज्ञत्वं प्रसक्तं तमाभूदित्याह नांतः प्रज्ञमिति अनेन
तेजससाक्षिणी स्वप्नावस्थानिषिध्यते उभयत्र व्यापारप्रतिषेधेन तदेतदालंब्यापार
प्राप्ते तन्निषेधति नोभयतः प्रज्ञमिति जाग्रदवस्थां तदालंबमनोव्यापारं तत्प्रज्ञार्थं न कुर्यादिति

ता. ३
२५

तर्थाः अंतराले प्रतिषेधेनोभयत्रयुगपत्प्रज्ञार्थव्यापारे प्राप्ते तन्निषेधति न प्रज्ञमि
ति एवं सर्वतो मनो व्यापार प्रतिषेधादथाप्युक्तं मनोविद्यात्मकं समवतिष्ठति। तत्स्थितिं
प्रतिषेधति नाप्रज्ञमिति तत्र स्थिति प्रतिषेधादज्ञानसाक्षिके स्वप्ने प्राप्ते तन्निषेधति
न प्रज्ञानघनमिति एभिः षड्भिः पदैः प्रतिषेधभूतेः उपास्य प्रतिकूलं प्रतिषिध्यस्मि
नुपास्य मनो व्यापृतं कार्यं तदुपास्य निर्दिशति न वभिः पदैः अदृष्टमिति दृष्टविषय
त्वादर्शनायोग्यं यस्येन्द्रियस्यो विषयस्यैव स ज्ञाप्यते नान्येनेति नियमात् अतएव
अव्यवहार्यं अतएव अग्राह्यं अतएवालक्षणां लक्षणां लिङ्गं न विद्यते तदलक्षणां
अतएवाचिंत्यं अनुमानेन तर्केणावा अतएवाव्यपदेश्यं नियतो कारोपास्य प्रति
पादकैः शब्दैः अतएव एकात्म्यप्रत्ययसारं एकस्मिन् सर्वेषामात्मना प्रत्ययः एका

राम
२५

ॐ प्रत्ययः स एव सारं यस्य तन्न थोक्तं यद्वा एक एवात्मा उपास्योपासकयोरित्येव प्रत्ययः
शेषं पूर्ववत् अतएव प्रपंचोपशमं प्रागुक्तन्यायेन मनसो हि वाह्यदर्शनस्मरणान्यापाराभा
वाद्यावृत्तत्वाच्च स्वापाभावाच्च उपास्यव्यतिरेकेण प्रपंचाप्रतीतेः प्रपंचोपशममिति शिवं
शंकरं कथं भूतं अद्वैतं सजातीयविजातीयस्वगतमेदरहितं अर्द्धमात्रेणादात्मकं चतुर्थं त्रि
यंपादं पादं मन्यते जाग्रदादिनिरूपणं आचार्योक्तमेवाच्यते जाग्रत्सत्त्वगुणाशोक्ताकेवलं
शक्तिरूपिणी मरणं विस्मृतिमूर्च्छातिद्रावतमसावृता सुषुप्तेस्तृकलाज्ञेया सुषुप्तिः शि
वरूपिणी संयोगः सत्त्वतमसोः रजस्तमभिधीयते सुषुप्ते जागरो दोषावस्थारजोमयी
सुषुप्तादौ जागरो ते स्फुरन्नामात्रलक्षणा अवस्था शेषतो प्राप्ता त्रयोत्तरपरमाकला चू
तरं भादिफलवत्पाको ते कैवल्यदायिनी तथा च कार्तिके विराट् हिरण्यगर्भश्च कारण

३११

चेत्तुपाधयः इशस्यपत्रिभिर्हीनं तृतीयं तत्पदं विडरिति ४ एतच्चोपास्यं रामाख्यं ब्रह्मपत्रगा
त्मतया उपास्यमित्याह स आत्मा विज्ञेय इति स उपास्य आत्मा श्रीरामः पत्रगात्मनि एवं वि
ज्ञेयोऽष्टव्यः आत्मन्येवात्मानं पश्येदिति श्रुत्पंतरात् कथं भूतो विज्ञेय इत्यत आह स हो ज्वल
इत्यादि सप्तविशेषणानि सदा उज्ज्वलः दृढलिप्तः अविद्यातत्कार्यहीनः स्वरूपास्फूर्तिः
स्वाद्यनुभवरहितः आत्मबन्धहरः स्वरूपप्रतिबन्धरहितः सर्वदोषैतरहितः दृश्यस्फुरण
शून्यः आनंदरूपः आनंदगुणवान्न भवति सर्वाधिष्ठानसन्मात्रः सर्वास्याधिष्ठानं वा
सौमन्मात्रं च निरस्मादविद्यातमो मोहः मायामायाभासश्चेति मायाविद्येत्युच्यते अवि
द्यातत्कार्यराहित्यं प्रथमतः मायामायाकार्यराहित्यं च आदित्येन नरुक्तं पूर्वपूर्वस्योत्तरो
त्तरं यथेष्टं हेतुहेतुमद्भावः एवं सप्तविशेषणविशिष्ट आत्मा विज्ञेय इत्युक्तं सकथं विज्ञेय इ

राम
२६

त्यत आह अहमेवेति संभाव्येति उक्तः आत्मात्वहमेवेतिसम्पक्वभावयित्वासम्पक्वपदेनो
क्तो भावनातत्त्वमसीत्वं तदसीति वत्परस्परव्युत्पयेन दर्शयति अहमेतत्तद्यत्परं ब्रह्मरा
मचंद्रश्चिरात्मकः सोहमेतद्वामभद्रः परं ज्योतीरसोहमित्यात्मानमाहाय मनसा ब्र
ह्मणो को कुर्यादिति आमित्युच्चरन् अहं उक्तस्वरूप आत्मा तत्तव्यापकं सतसन्मा
त्रं पश्यसिद्धं परं ब्रह्म वा अन्नो गोचरं तत्किमित्यपेक्षायामाह रामश्चंद्रिश्चिरात्मक
इति अनेन ब्रह्मणाः परोक्षनिवृत्त्यर्थं महं ब्रह्मास्मीत्युक्तं भवति एवं च सति प्राप्ताम
शनापि पासादिप्रसक्तिं वारणितुं पुनः आमित्युच्चरन् सः अहतकुट्टपरा मृष्टमर्थं प्र
वेक्ति मनुवदति तद्वामभद्रः परं ज्योतीरस इति तद्वदिविशेषणत्रयविशिष्टं रामभद्रः
परं ज्योतीरसः परमज्योतिः सारः अहं आत्मा अनेन ब्रह्माहमस्मीत्युक्तं भवति एवं च

उ ता

सति अशनापिपासाद्यपरोक्षनिवृत्तिः स्वतः सिद्धेव ब्रह्मणा अशनादिगहितात अश
नापिपासेशोकं मोहं जरा मृत्युमत्येताति श्रुतेः उक्तमर्थं उपसंहरति इत्यात्मानमा
दाय मनस्वावस्थो को कुर्यादिति इत्युक्तप्रकारेणात्मानमादाय आत्मा आत्मत्वेन
ज्ञात्वामनसा साधनेन मनसैवानुदृष्टव्यमिति श्रुतेः ब्रह्मणा श्रीरामचंद्रेण सह एकी
कुर्यात् ऐक्यं कुर्यादित्यर्थः एतदेवासकृदा वर्तनीयमुपासकेनेत्याह सरामोहमि
त्येतन्नत्वतः प्रवर्तितये न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशय इति सरा आसात्मा का
रामोहमित्येतत् तत्त्वत इति तस्य भावस्तत्त्वतः स्मात्तत्त्वतः तत्वेन अयमर्थः प्रथमत
स्तु वैखरी मध्यमायां बिलाप्य मध्यमा पश्यंती पश्यती परायामित्येको योगः सा परा
ॐ कारे तं चो कारं विभज्य अकार उकारे उकार मकारे मकार अर्द्धमात्रायामिति द्वितीयः

राम
२७

ततश्चोकारार्थद्वयमधिदेवाध्यात्मरूपप्रथमतः क्रमेण अकारोकारमकाराईमात्रा
सुलक्ष्मणाशत्रुघ्नभरतरामाः वैश्वानरहिरण्यगर्भा व्याकृतेश्वराः अपरपर्यायाः । ततो वि
श्वं तेजसप्राज्ञतुरीया इति तृतीयो योगः स च ओंकारः सर्वतत्त्वसर्वमात्मन्यारोपितं स च
आत्मा चतुःपात तस्य आत्मनो जाग्रदहिरादत्रयानुसाधने नैकत्वमवधार्य चतुर्थपा
दश्रीरामस्वरूपेणावतिष्ठेति चतुर्थो योगः एव योगचतुष्टयरूपं तत्त्वं तेन ये तत्त्वतः प्रव
दन्ति श्रवणमनननिदिध्यासनपरः प्रशङ्कार्थः ते संसारे वर्तमाना अपि प्रसृष्टप्रपुरुषवदेभ्यः
संसारिणा इव परिदृश्यमाना अपि नूनं निश्चयेन तेन संसारिणाः श्रीराम एव तेनात्र संशयः
संशयकर्तुर्न रकावाप्तिरेव फलेनान्यात् संशयात्मा विनश्यतीति स्मृतेः ननु यदि ते श्रीरा
मः तर्हि श्रीरामवत्सेतुबंधनाद्यद्भुतदेवदुष्करकर्मसामर्थ्यकिमित्ति ते पुन परिदृश्येते अतः

उ.ता. संसारिण एवेत्युच्यते श्रीरामे भवेति माया योगवैभवबलासाधारणसार्थस्वाभावि
कं मायिनं त्वमहे श्वरमिति श्रुतेः अविद्यावरणाविशिष्टजीवे त्वसामर्थ्यस्वकीयमाया
शाबल्यं परित्यज्य जीवस्य चाविद्याशाबल्यं परित्यज्य मत्तानुकेपया भगवता शुद्धोऽं
ब्रह्मात्मैकत्वं समर्पितमतो मायाकार्याविद्याविद्याकार्यरहिताः शुद्धश्रीरामब्रह्मणि
एव जीवन्मुक्ताः संसारिभिरनिर्द्धारितशीला विचरन्तीति नैष शेषः तथा श्रीमद्भागवते
न कुर्यान्न वदेत् किंचिन्न ध्यायेत्साध्वसाधुवा आत्मारामेन यावद्व्याविचरेज्जडवन्मुनिरिति
ननु जीवन्मुक्तिर्नाम देहाभावो वा स देहस्य भोगाभावो वा नाद्यः विरोधात् न हि देहवतो
देहाभावसंभवः न द्वितीयः भोगापरिहार्यत्वात् न हि भोगकारणो विद्यमाने भोगविकेदः रास
संभवति ननु भोगस्य तात्त्विको तात्त्विको वा नाद्यः अनिमोक्षप्रसंगात् न हि तात्त्विकं श्रुत्वा २८

दिप्रमाणज्ञाननिरस्पृहितीयमंगीकुर्महे भोगस्यात्माज्ञानपरिकल्पितस्यात्मज्ञानेन विच्छे
दसंभवात् तद्विदेन समंजसे रिद्धोहादेर्वाधितस्याप्यनुवृत्तिदर्शनात् नहिकाचकामलादि
कारिणो विद्यमाने पीतेशंखाद्यदर्शनमन्यथा देहवर्तनं न स्यात् अतो विडुषां जनकादीनां राज्ञं
श्रूयते न ह वै स शरीरस्पृशतः प्रियाप्रिययोरपहतिरसीति श्रुत्यापि देहवतो भोगासंभवासंभ
वो निरस्पृते अतो युक्ता जीवन्मुक्तिरिति श्रुत्येव तत्त्वज्ञानोत्पत्तिर्जीवतो मृतस्य वा नात्यः
शमदमादिपूर्वकश्च वणादिकारणानामसंभवात् अत आद्यो मंगीकार्यः विडुषो याज्ञवल्क्य
स्य जीवत एव स न्यासः श्रूयते च मृतस्य जीवतस्तत्त्वज्ञानोत्पत्तौ कोलाभ इति चेत् ज्ञानो देव
त्वेनैव ल्यमिति ब्रूमः स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति ब्रह्म विदोति परमित्यादि श्रुति
भ्यः तर्हि भोगसंततिडुनिर्वारेति चेत् न भोगस्यात्माज्ञानपरिकल्पितत्वात् कारणानां विद्या

उ.ता मानवेदिज्ञोहादिवदुष्टनिर्देशितेचेत दृश्यतां नाम न तथापि सुप्नोचितस्य सप्राच्या
मोहवत्प्रमाणजनितज्ञानेन बाधितानुवृत्तिः कार्यसमात्वं लभते विदुषां जनकादीनां राज्यश्च
वशात्तलोकसंग्रहार्थं ननु यदिते विद्वान्समर्हि फलबाधनात् सकलकर्मसंन्यासेनैवानुवृ
ह्यतां नत्वग्निहोत्रादिनेति चेत् न अप्यमाहोपसिन्धुविणिचोद्यमनुसरति यस्यादृक्प्राज्ञ
कर्मसंस्कारस्य स्पृतादृगेव वर्तनेन उत्पन्ने पिज्ञाने तेषामनेयैव नात्यालोकसंग्रहे क्रियमाणे
नेष दोषः नहवै सशरीरस्येति श्रुतेः का गतिरिति चेत् तस्याः सामान्यविषयत्वेन विदुषप
दविशेषाश्रवणेन चासवलितगतिरेव अतो जीवनेव मुक्तस्य बाधितानुवृत्तिर्भवतीति युक्ता
जीवन्मुक्तिः ननु नेति नेति न ह्येतस्मादिति न ह्यन्यत्परमसिनेहनानासि किंचनेत्यादिवाक्य
सहिततत्त्वमसि महावाक्योत्पन्नज्ञानेन प्रपंचविलयद्वारा ज्ञानेत्पत्नौ प्रपंचप्रत्ययेन बाध्यतायां

देहस्यापि प्रपंचांतः पातित्वात् ज्ञानोदयसमनंतरमेव शरीरविलयः प्राप्त इत्यसिद्धा जीवन्मु-
 क्तिरिति चेत् न प्रारब्धकर्मवशादनुवृत्तेः ज्ञानोदयेन सकलकर्मक्षयेऽपि प्रारब्धकर्मसेवका-
 रवशात्कुलालचक्रभ्रमणावच्छरीरभ्रमणमिति जीवन्मुक्तिः सिद्धेव अतो जीवन्मुक्ताः से-
 विचरंति तथा च जावालोपनिषद्भुक्तिः तत्र परमहंसो नाम संवर्तकारुणिः श्वेतकेतुर्दुर्वास-
 क्कभुनिदाद्यज्जडभरतदत्तात्रेयैरेव तत्कप्रभृतयो व्यक्तलिङ्गाव्यक्ताचारा अनुन्मत्ता उन्मत्त-
 वदाचरंतस्त्रिदंडकमंडलुं शिखं पात्रं जलपवित्रं शिखं यज्ञोपवितं चेत्येतत्सर्वभूः स्वाहेत्यष्ट-
 पारित्यज्यात्मानं विच्छेद्य याजात रूपधरो निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहस्तत्त्वब्रह्म मार्गं सम्पूज्य संपन्नः
 शुद्धमानसः प्राणासंघाणार्थं यथोक्ता काले विमुक्तो भवेत्तस्माच्चरन्नुदरपात्रेण भालाभौ समोभू-
 त्वा शून्यागारं देवगृहे तृणाकुटवल्मीकवृक्षमूलकुलात् शालाभिहोत्रनदीपुलिनगिरिकुह-

तस्य रकंदरकोटरनिर्झरस्थंडिलेष्वनिकेतवासाप्रयत्नो निर्ममः श्रुतध्यानपरायणो ध्यात्म
निष्ठो शुभकर्मनिर्मूलनपरः स न्यासेन देहत्यागं करोति स परमहं सो नामेति यद्वाल्लभ
णालक्षिताः आरब्धकर्मसंस्कारसदृशाः स्वच्छं वाचिचरंति तस्माद्वाह्मणः पांडित्यं निर्वि
द्यवात्येन तिष्ठामेद्वाल्यं च पांडित्यं च निर्विद्याय मुनिरमो न व निर्विद्याय ब्राह्मणः स ब्राह्म
णः केन स्याद्येन स्यात्तेन सदृश एवातो न्यदार्तमिति श्रुत्वा वाचिचरंति उपसहरति ३
सुपनिषद्य एवं वेदसमुख्यो भवतीति याज्ञवल्क्य इति एवं विद्यां उपनिषत् ब्रह्मविद्यां
यः श्रीरामोपासकः एवमुक्तप्रकारेण वेदजानाति समुख्यो भवति त्रैलोक्यपूज्यो भव
ति समुक्तो भवतीति वा पाठः इति याज्ञवल्क्यः एवं भरद्वाजमुपदेशितवान्याज्ञवल्क्य इति राम
३ प्रथमकंडिकायां बृहस्पतिप्रश्नोत्तरे यत्तारकं ब्रह्म निर्दिष्टं द्वितीयायां भरद्वाजप्रश्नो ३०

तरेतारतारकैकेनतत्स्वरूपं दर्शितं तृतीयायां तस्यार्थमुक्तातेन वाच्येन वाचकैक्यं निरू-
 पितं तस्य ब्रह्मात्मैक्यस्य श्रीरामचंद्रतत्वस्य प्राप्तिः कथं भवतीति तं बुक्तुं चर्या रभ्यते तत्र
 भरद्वाजाद्यब्रह्मविद्यायां सर्वशास्त्रार्थभूतायां समापितायामत्योत्सुकेनात्रिः पृच्छति अ-
 र्यहेनमत्रिः प्रयच्छयात्तवल्क्य एषो नंतो व्यक्त आत्मानं कथं महं विजानीयामिति प्रश्नार्थः
 यस्त्वया समनेतरकंडिकायां वत्तव्याहात्मोक्तः तमात्मानमनेतत्त्वादच्यत्तत्वात्कथं महं वि-
 जानीयामिति प्रश्नार्थं उत्तरमाह सहो वाचयात्तवल्क्यः सो विमुक्त उपास्य इति आत्मनानु-
 विमुक्तमविमुक्तं संधित्वरीयमितियावत् तस्मिन्नुपास्यः प्रत्यगात्मनया उपासनीयः सर्व-
 त्वावस्थितत्वादविमुक्त एवोपास्य इति कोयं नियम इत्यत आह य एषो नंतो व्यक्त आत्मा सो
 विमुक्ते प्रतिष्ठित इति य इत्याद्यनूद्य सो विमुक्ते प्रतिष्ठित इत्यनेन तस्य व्यापकस्यापि तेजसोर्क-

उत्ता-
३१

मंडलवदविमुक्तसंधौप्रतिष्ठावस्थानंयुक्तमितिभावः अनेनोपासनासौलभ्यं दर्शितं सो
विमुक्तशब्दवाच्यः संधिरेव कथं ज्ञातव्यमिति पृच्छति सो विमुक्तः कस्मिन्प्रतिष्ठितो भवतीति
स्पष्टं उत्तरमाह वरणायां नास्यावमध्यप्रतिष्ठित इति स्पष्टं पुनः पृच्छति का वैव
रणाकाचनाशीतीति स्पष्टं उत्तरमाह सर्वानिंद्रियकृतानुदोषाचारयतीति तेन वरणा
भवतीति सर्वानिंद्रियकृतान्पापात्राशयतीति तेन नासी भवतीति सम्पृक्षीयते निधीयते
सृष्टिप्रलयादि सर्वमस्मिन्निति संधिः उभयराहित्यविर्वर्णा विपर्ययश्चादसः स्पष्टं पुनः
पृच्छति कतमंचास्यस्थानं भवतीति अस्याविमुक्तस्य संधेरित्यर्थः उत्तरमाह क्रवोद्धाणा
स्य चयः संधिः स एष द्यौर्लोकस्य परस्य च संधिर्भवतीति क्रवोद्धाणास्य चयः संधिः व्यष्टौ स
देहे द्यौर्लोकस्य परस्य चयः संधिः समष्टौ काश्यपिधे अविमुक्ते स एष च यः पृष्टः संधिर्भवतीति

राम
३१

नवयः एतदेवोपासनास्थानमिति सराचोरादृढयति एते द्वे संधिं संध्यां वस्त्रविदुपा
सतइतीति एनेप्रमिद्वंसंधिनपुंसकत्वमाधंसंध्यासंध्योपासि नवस्त्रविदः पूर्वोक्ताः
वस्त्रात्मैकत्वज्ञाः उपासते उपासनां कुर्वेति निरुदेकाध्यानसंध्यावाद्यायक्तेशव
र्जिताः संधिनी सर्वभूतानां सासंध्याद्येकं उडिनामिति स्मृतेः उपसंहरति सो विमुक्त
उपास्यइतीति यस्मयाष्टष्टआत्मावस्त्रात्मैकं कथमहं विजानीयामिति स आत्मा अ
विमुक्तैश्च बोद्धाणां संधो उपास्यः सर्वदोयासनीयः राताभूमध्यगोचरः भूमध्ये सं
स्थितं देवमित्यादि स्मृतिभ्यः तथा च वशिष्ठः निद्रादौ जागरस्याते यो भाव उपपद्यते
तं भावं भावपत्रामजीवमुक्तः सराभव यदि देहं पृथक् कृत्य चित्ति विश्रम्पति पृथि अधु
नेव सुखी शांतो जीवन्मुक्तो भविष्यसीति गोविंद भगवत्पदादाचार्यैरपि गोविंदम

उ-ता
३२

गवद्द्वयेतिरूपितं भूयुगमध्यगतं यस्मिन् विविक्तसूर्यवज्जगद्भासि केषां चित्तपु
ण्यवशादुन्मीलयति विन्मयं ज्योतिः १ परमानंदैकारसंज्ञोतिः परमस्वभावमविक
ल्पविगलितसर्वक्लेशं ज्ञेयं शान्तं स्वसंवेद्यं २ तस्मिन्नाधाय मनस्फुरदखिलं विन्मयं
जगत्पश्यन् उत्सन्नकर्मबंधो ब्रह्मत्वमिहेव चाप्नोति ३ असंहियांति विषयाः प्राणा
श्चैतः प्रशाम्यंति न स्फुरीते दुःखसुखे चिद्विधविधसंमोहानां ४ रागद्वेषविमुक्ताः
सन्त्याश्चाहंत पारहिताः सर्वत्र निर्विशंका भवंति विद्वद्भ्यः संस्पर्शात् ५ तिष्ठंत्यणि
मारियुक्ता देहे स्मीनलक्ष्मसच्चिरानंदः ब्रह्मस्वभावममृतं संप्राप्ताश्चैव कृतकृपाः ६
आयतनं विद्यानां मूलं धर्माद्यैकाममोसं प्राप्तां श्रेयः परं हि किमन्यद्दरीरजरा मरं विहा
येकमिति सरे श्वरवार्तिके च तथा आयतनं विद्यं पार्श्वे ते वाच्यविरुधफलदो भव राम
३२

प्रत्यगृशो विमोक्षापसंसारपपरागृशामि एतदेवा विमुक्तेश्च सिद्धे योजनीये यत्तदा
 नादिभिर्वहुजन्मसु संपादितसुकृतं संस्कारचित्तश्चरमशरीरस्य शमदमादि साधन
 चतुष्टयसंपन्नस्य पूर्वतां पनीयोक्तसगुणोपासनप्रसादलब्धचित्तस्थिर्यस्य अवगम
 नन निरिध्यासनजनितसाक्षात्कारानुभवैवेभवविलासं निरावराणं केवल्यवाप्तिव
 द्वाकांक्षमाणस्य सकलकर्मसंन्यासपूर्वकदेहाभिमानगलितस्य यत्र कुत्रचिद्वर्तमा
 नस्य भ्रूवोर्घ्राणस्य संधावतिमुक्तोपासनं निर्गुणश्रीरामोपासनाभिधेयमेव मुचि
 तं नान्यदिति सर्वशास्त्रार्थपरिसमाप्तावेवैभूतः श्रीरामोपासक एव त्रैलोक्यगुरुर्भव
 तीति उपासनाफलमाह सो विमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वेतदेवं वेदेति उपासकः वै निश्च
 ये एतत्तत्त उपासनं एव मुक्तप्रकारेण वेदजानाति सो विमुक्तो त्वरीयाख्यं संधिज्ञानं अत्र

उ.ता
३३

ष्टेकथयति तदुक्तेगीतासु उपदेक्ष्यति ते ज्ञाने ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनश्च शिष्यार्हस्य शि
ष्यस्यातिरहस्यत्वात्तद्व्याप्यमेव संक्रमणेन बोधमुत्पादयतीत्यर्थः सर्वत्रेति शब्दाः प्रश्न
समाप्तेऽनन्तरसमाप्ते च ज्ञातव्याः शिष्यस्य ~~तिरहस्यत्वात्तद्व्याप्यमेव संक्रमणेन बोधमुत्पादयतीत्यर्थः~~
संमुखीकरणायारब्धापि कामाह अथ तत्प्रत्यक्षावेति तुरीयसंक्षेपेऽक्रतायामपि अ
द्यावित्तरहितस्यैव धिरार्पितगुह्यमिदं भवति अथ तदनन्तरं तं अत्रिं प्रति उवाच स्वयं
मेव याज्ञवल्क्य किमुवाच तदाह श्रीरामचन्द्रस्य मनुं काशं जगत्पृथग्भञ्जः मन्वं
तरसहस्रेऽस्मिन् जपहोमार्चनावरिभिः ततः प्रसन्नो भगवान् श्रीरामः प्राह शंकरं वृणी
ष्वयं दमीष्टं तदास्यामि परमेश्वरेति सहोवाच माणिक्यं तं क्षेत्रं गंगायां वा तरेषु नष्टं त्रि राम
येतदेहितज्जंतो मुक्तिं नातो वरांतरमिति अथ सहोवाच श्रीरामः क्षेत्रे तत्र तव देवेश यत्र ३३

ब्रह्मादिः

कुत्रापि वा मृताः किमिकीरादयोऽप्याशुमुक्तासंतनवान्यथा अविमुक्ते तव ते त्रे सर्वेषां
मुक्तिसिद्धये अहंसे निहितसत्रपाषाणप्रतिमारिषु क्षेत्रे स्मिद्योर्चयेत्तभक्त्या मंत्रेणाने
नमां शिव ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मेक्षयिष्यामि माशुचः त्वन्नो वा ब्रह्मणो वापिये लभंते
षडक्षरं जीवन्तो मे त्रसिद्धाः स्फुर्मुक्ता मां प्राप्नुवन्ति मूर्ध्नि र्दक्षिणे कर्णे यस्या कस्यापि वा
स्वपं उपदेह्यसि मन्त्रं समुक्ते भविता शिवेतीति त्वन्नो वा ब्रह्मणो वा पीत्यनेन शिवा
दिसंप्रदायदर्शितं अन्यतस्यष्टं ज्ञानसौ लभ्या रविमुक्तमेव कस्य परं वातरफले तदाह
श्रीरामचंद्रेणोक्ते यो विमुक्तं पश्यति स जन्मांतरितान्दोषान्नाशयतीति जन्मांतरितप्र
सन्नकर्मव्यतिरेकेणो ह जन्मकृतकर्मफलक्षणार्थं शेषं स्पष्टं अविमुक्तो पासनयाना
यासतः श्रीरामसाक्षात्कारो यस्मात्तस्माद्विक्तत्वांगे पुरुषपरमार्थहानिः स्यादित्यर्थः त

ता.३

३४

वा.५

याचब्रह्मांते मोक्षसुदुर्लभं ज्ञात्वा संसारे वातिभीषणं अविमुक्ते समासाद्य ते वै निध
नं व्रजेत इति अधिभूते साधिदैवमध्यात्ममविमुक्तं आत्माकाशीश्रुत्वोर्मधं सोलभ्यं
तत्तरोत्तरं समष्टिव्यष्टिगं पूर्वसमष्टावेव चोत्तरं व्याष्टावेव तृतीयस्या त्रिषु चैकं न सत्त
गदिति संप्रहः ततः प्रसन्नो भगवान् श्रीरामः प्राह शंकरमिति पूर्वोक्तं श्रुत्वा केन प्रकारेण
भगवन् प्रसीदतीति तं प्रष्टुं पंचमं कंडिकारं भट्ट आरामप्रसन्नकरणोपाये पृच्छति ईश्वरानु
गृहीतस्य जयविद्यासंभवात् तदुक्तं ईश्वरानुग्रहादेव पुंसामेदं तवा सनामहाभयपरि
णामुपजायत इति अथ हे नमरद्वाजे प्राज्ञवल्क्य मुवाचा यकोर्मत्रैः स्मृतः श्रीरामः प्रातो
भवति स्वात्मानं दर्शयति तं नो ब्रूहि भगवानिति स होवाच याज्ञवल्क्यः श्रीरामेणैवं शि
क्षितो ब्राह्मा पुनरुत्तया गाथायां नमस्कारोति विश्वाधारं महाविष्णुं नारायणमनामयं राम

३४

पूर्णानंदैकविग्रहंपरंज्योतिःस्वरूपिणं मनसा संस्मरन् ब्रह्मावस्थावपरमेश्वरं ॐ यो
 वेशीरामवेदः स भगवानेदं तत्परमानंदात्मायः परब्रह्मभूः भुवः स्व स स्मै वै नमो नमः
 १ यथा प्रथममंत्रोक्ता वाद्यंतो तथो सर्ववेदेतात्माभूः ५ ये सर्ववेदाः सांगा ससाखाः स
 पुराणाभूः ६ यो जीवात्मा ७ यः सर्वभूतान्तरात्माभूः ८ यो देवास्त्रिमनुष्यादिभावात्मा
 ९ ये मात्स्यकूर्माद्यवताराः १० यश्च प्राणोभूः ११ यो तः करणचतुष्टयात्माभूः १२ यश्च
 यमोभूः १३ यश्चांतकभूः १४ यश्च मृत् १५ यश्चाष्टतभूः १६ यानि पंच महाभूतानिभूः
 १७ यत्स्थायवरजंगमात्माकंभूः १८ येषं वाग्रयःभूः १९ याः सप्त व्याहृतयः २० या विद्या
 २१ या सरस्वती २२ या लक्ष्मीः २३ या गोरी २४ या ज्ञानकी २५ यच्च त्रैलोक्यं २६ यश्च सूर्यः
 सर्वमंत्रेषु ज्ञातव्यो यश्चाखंडेकरसात्माभूः २ यश्च ब्रह्मानंदाष्टतभूः ३ यस्मात्कं ब्रह्मभूः ४ यो ब्रह्माविष्णु

ता ३ २७ यश्च सोमो २८ यानिनस्तत्राणि २९ येवनवग्रहाः ३० प्रेचाष्टोलोकपालाः ३१ प्रेचा
३५ श्लोवसवो ३२ एचैकादशरुद्राः ३३ एचद्वादशादित्याः ३४ यश्चभूतंभव्यंभविष्यं ३५ यो
ब्रह्माउत्पातवर्हिः व्याप्नोति यो विराट् ३६ यो हिरण्यगर्भः ३७ या प्रकृतिः ३८ यश्चोकारः
३९ याश्चतस्रोद्धमात्राः ४० यः परमपुरुषः ४१ यश्चमहेश्वरः ४२ यश्चमहादेवः ४३
यल्लंनमोभगवते वासुदेवाय यो महाविष्णुः ४४ यः परमात्मा ४५ यो विज्ञानात्मा ४६
लं यो वै श्रीरामचंद्रः स भगवान् नृपः सच्चिदानंदो दैतेकरसात्मभूर्भुवः स्वः सो वै नमो नमः त ४
४७ इत्येते ब्रह्मासप्तचत्वारिंशन्मंत्रैर्नित्यं देवं स्मृतिं तस्य महादेवः प्रीतो भवति स्वात्मानं
दर्शयति तस्माद्य एते मंत्रैर्नित्यं देवं स्मृतिं स देवं पश्यति सो मृतत्वं वगच्छतीति एते मंत्राः
श्रीनृसींहपूर्वतापनीयेद्वात्रिंशद्युहेतथावेणशिरसिरुद्रोपनिषदि अत्रापि च नाना राम
३५

पावक्रमादृष्टाः श्रीरामचंद्रानुग्रहवद्विवद्व्यापरिशोधिताः पाठक्रममंगभयास्त्रि
ताविशेषाः एभिस्तु सर्वात्मकत्वं श्रीरामचंद्रस्योच्यते तस्येति तस्य ब्रह्मणाः सरेवंपश्य
तीति देवं श्रीरामसाक्षरात्मनिरूपया बहिरपि च पश्यतिः अष्टतत्त्वमिति मोक्षगच्छति
प्राप्नोति येन समाप्तिं दर्शयति इत्यथर्वणारहस्ये श्रीरामो ज्ञाता प्रणीयोपनिषत्समाप्ते
ति संमं आमलतारकरेण मनुना हि ह्येध दृष्ट्या ह्यत हृदयेन्द्रमहेंद्रचंद्रमरतैर्गोप्य विरिं
चारिभिः १ व्यक्तानंदवनोद्धताश्च परमानंदेन या संभृतातामानंदनिधिं निधाय तद्वश्ये
नंदं त्वरामप्रियाः यस्याभक्तिः विभक्तिर्विविधशमदमप्राप्तिरप्राप्तिरसुदुःखस्येतानिरुत्ता
न्यखिलसकृत्तिनां यांति लाभाय भूमौ विद्यां भोधिप्रवृद्धप्रवरतरमहावेधचंद्रोदया
मनराद्यानिधिं तानिरुधतहृदयेतद्विदः सर्वकालं विश्वेशपादपद्मोयमकरंदौघविंदुभिः

ना ३
३४

रंजितायां सहाकाशपांटीकानंदवनैः कृता यस्मिन्पदेशरीधत्पातारकं ब्रह्मकाशते का
शंकाशीनिवासाय नमः सस्मै पिनाकिने ४ इति श्रीरामचंद्रचरणानुगृहीतपरमहं
सपरिव्राजकाचार्यो नंदवनविरचिता श्रीरामोत्तरतापिनीयोपनिषदानंदनिधिटीका
समाप्ता ॥ ॥ ॥ तत्सद्रामार्पणमस्तु रामश्रीरामजीवहृशो विश्वविधिभागश्च तपो
र्द्धयोः अविद्यातच्चित्तोयोगः षडस्माकमनारय १ संवत् १७१६

ॐ

१७७७

१३

॥ ८५

१३/११ (८)

३४